

TRIBUNE

Jaargang 44 • nr. 5 • mei 2008 • Nieuwsblad van de SP • € 1.75

Red de postbode

- Met Gerd Leers naar de coffeeshop
- Manneke pissig

FIETS MEE MET DE SP

vlnr: Peter Verschuren, Wiel Senden, Hans Kronenburg, Urban Spanjers, Peter Visser, Tim Senden en René Roovers

De tomatenoutfit schitterde op 19 april weer op de Keutenberg, de Cauberg en alle andere beklimmingen

van de Amstel Goldrace. Opnieuw waren leden van het SP-Wielerteam present om hun hobby te combineren met het verwerven van aandacht voor hun partij.

Lijkt jou dat ook wat? Stuur dan een mailtje aan coördinator René Roovers (rroovers@sp.nl) en je krijgt alle informatie toegestuurd. Het wielerteam rijdt elk jaar gezamenlijk een aantal tochten, waaronder in 2008 in ieder geval nog de *Ride for the Roses*. En natuurlijk is de SP-fietskleding ook uitstekend geschikt voor trainingritten. Als lid van het wielerteam betaal je slechts 20 euro voor shirt en broek.

tevens te downloaden op www.sp.nl. Telefonisch bestellen kan ook: (010) 243 55 55

NIEUW ONDERZOEK MARKTWERKING OV

Het openbaar vervoer is door de toegenomen concurrentie veel minder betrouwbaar geworden. Dat is één van de belangrijke conclusies van grondig onderzoek van het Wetenschappelijk Bureau van de SP. Het rapport 'Komt de bus wel zo?' is te bestellen via de SP-webwinkel en

COLOFON

UITGAVE VAN DE SOCIALISTISCHE PARTIJ (SP)
verschijnt 11 maal per jaar

ABONNEMENT

€ 5,00 per kwartaal (machtiging) of
€ 24,00 per jaar (acceptgiro).
Losse nummers € 1,75.
SP-leden ontvangen de Tribune gratis.

REDACTIE

Rob Janssen, Daniël de Jongh

AAN DIT NUMMER WERKTEN MEE:

Rick Akkerman, Patrick Arink,
Maja Haanskorf, Johan van den Hout,
Ronald Kennedy, Suzanne van de Kerk,
Barry Smit, Bas Stoffelsen, Hans Valkhoff,
Karen Veldkamp, Roel Visser

VORMGEVING

Robert de Klerk
Gonnie Sluijs

ILLUSTRATIES

Gideon Borman, Arend van Dam,
Len Munnik, Wim Steenhagen,
Peter Welleman

SP ALGEMEEN

T (010) 243 55 55
F (010) 243 55 66
E sp@sp.nl
I www.sp.nl

LEDEN- EN ABONNEMENTENADMINISTRATIE

Vijverhofstraat 65
3032 SC Rotterdam
T (010) 243 55 40
F (010) 243 55 67
E administratie@sp.nl

REDACTIE TRIBUNE

Vijverhofstraat 65
3032 SC Rotterdam
T (010) 243 55 35
F (010) 243 55 65
E tribune@sp.nl

DE TRIBUNE IN GESPROKEN FORM

Belangstellenden voor de Tribune op cd kunnen contact opnemen met de SP-administratie.

DE TRIBUNE OP INTERNET

www.sp.nl/nieuws/tribune

COVER

Bilderberg / Hollandse Hoogte

IN DIT NUMMER:

Drugs- problematiek

12

“De oorlog tegen drugs kost meer slachtoffers dan de drugs zelf”

België

22

“Als Franstaligen ergens tegen protesteren, denken Vlamingen dat het ‘dus’ wel in hun belang zal zijn”

Internet

24

“Op het Nederlandse web zijn vooral rechtse activisten sterk vertegenwoordigd”

EN VERDER...

- 4 Fotoreportage: Coffeeshops
- 6 Solidair met stakers: Red de postbode!
- 16 Recycling: Nederlands afval bij buitenland over de schutting
- 20 Groningen: kraken geen probleem, maar oplossing
- 26 LinksVoor: Jochien Timmer vindt metal-fans lieverds

27 Gespot 28 Prikbord 29 Uitgelicht 30 Theo 31 Cryptogram

Van Veenendaal naar Bochum

Voor onze rubriek LinksVoor had ik laatst een leuk gesprekje met Jochien Timmer uit Veenendaal (zie pagina 26). Toen ik haar vroeg naar haar politieke ambities, antwoordde ze: “Meer actie in Veenendaal.” Vond ik wel mooi: niet je eigen positie, kansen en vooruitzichten vooropstellen, maar gezamenlijke inzet voor vooruitgang formuleren als doel. Iets soortgelijks maakte ik in februari mee in Dortmund, waar ik een partij-bijeenkomst van Die Linke bijwoonde. De Duitse socialisten hadden zojuist eclatante verkiezingsoverwinningen behaald in de deelstaten Hessen en Niedersachsen en wilden die successen natuurlijk in andere deelstaten herhalen. Er viel dus nogal wat te bespreken en te plannen. Maar na de middagpauze deelde dagvoorzitter Wolfgang Zimmermann plotseling mee: “Um halb vier ist Schluss. Wir fahren nach Bochum.” In Bochum vond die dag namelijk een demonstratie plaats tegen de sluiting van de Nokia-vestiging in die stad. De gsm-fabrikant had verplaatsing naar Roemenië aangekondigd, waardoor zo'n tweeduizend mensen hun baan zouden verliezen. Dus lieten de aanwezigen op de afgesproken tijd de drukke agenda voorlopig voor wat ze was en sloten zich aan bij de ruim zesduizend actievoerders in Bochum. In de dagen en weken daarna groeiden de protesten gestaag. Onder druk daarvan eiste de deelstaatregering zestig miljoen euro aan subsidiegelden terug van Nokia. Prominenten riepen op tot een boycot van Nokia-mobielletjes. En ziedaar: uiteindelijk kwam de multinational over de brug. Vorige maand trok Nokia ineens tweehonderd miljoen euro uit voor de gedupeerde werknemers. En of actie zin heeft!

In deze Tribune ook veel actie. Met Kamerleden, met postbodes, met ROOD en woningzoekenden et cetera. Veel leesplezier!

Namens de redactie: Rob Janssen

Tweeslachtig

De reactie op camera's is bij sommige coffeeshops al even paradoxaal als het Nederlandse softdrugsbeleid. Terwijl de verkooppunten voor iedereen boven de 18 toegankelijk zijn, en onbelemmerd zichtbaar, roept een foto al snel wantrouwen of agressie op. "Tja, die tweeslachtigheid", zegt een verkoper in de Vlouw, een gastvrije shop in het hartje van Delft. "We worden gedoogd en tegelijk in de verdachte hoek gezet. Verkopen mag, maar inkopen is illegaal en het kweken van bijvoorbeeld wiet een misdrijf. Voor bepaalde klanten rust er daarom nog steeds een taboe op. 't Is een beleid dat niet uit te leggen is. Aan niemand. Vrijgeven, dat is het enige."

Tante Pos op de pijnbank

Red de postbode

Voor het eerst sinds vijftwintig jaar wordt er gestaakt bij de post. De achtergrond van het CAO-conflict is de steeds verdergaande liberalisering van de postmarkt. De VVD gaat uit eten, maar de postbode betaalt het gelag.

Sharon Gesthuizen: "Uitbuiting stoppen"

Het is een merkwaardige logica. TNT Post toont zich op zijn website een groot voorstander van liberalisering van de postmarkt: 'Een vrije markt zorgt voor efficiëntie en dynamiek.' Maar nu die liberalisering daadwerkelijk tot serieuze concurrentie leidt (hoe verrassend!), wil het bedrijf het mes in de arbeidsvoorwaarden zetten, om concurrenten als Sandd en Selekt Mail het hoofd te kunnen bieden. Logisch?

Duizenden TNT-banen staan momenteel op de tocht. De werknemers die mogen blijven, gaan er mogelijk fors in inkomen op achteruit. Want de nieuwe spelers op de postmarkt ontduiken de CAO en betalen veel minder dan TNT Post. Zij hanteren namelijk stukloonbetaling, waarbij bezorgers per pakket of adres worden betaald in plaats van per uur. In de praktijk komt dat maar al te vaak neer op een salaris onder het minimumloon. Daarnaast ontbreekt iedere vorm van sociale zekerheid, zoals pensioen, ontslagbescherming of doorbetaling bij ziekte. "Het is een oneerlijke vorm van concurrentie en de werknemers betalen de rekening", zegt SP-Kamerlid Sharon Gesthuizen. Volgens haar is het

absoluut noodzakelijk om het werken met arbeidsovereenkomsten verplicht te stellen voor postbedrijven. "Dat is de enige manier waarop we de uitbuiting van vele duizenden bezorgers en de oneerlijke concurrentie op korte termijn kunnen stoppen," aldus het Tweede Kamerlid.

Tegen de achtergrond van de 'concurrentie op arbeidsvoorwaarden' is het geen grote verrassing dat onlangs de CAO-onderhandelingen tussen de vakbonden en TNT Post na ruim een jaar vastliepen. Voor duizenden medewerkers was daarmee de maat vol. Op 23 april vond in Den Haag de eerste dag van een TNT-stakingsestafette plaats. Amsterdam volgde twee dagen later. Sharon Gesthuizen steunt de acties. "Jarenlang hebben medewerkers van TNT begrip gehad voor de moeilijke tijden op de postmarkt, terwijl het bedrijf ondertussen flinke winst maakte. Nu ze drieënhalf procent loonsverhoging vragen en vechten voor hun bestaan, geven TNT én de politiek niet thuis. De maat is vol. Er komen acties, en die zullen pijn doen." Niet alleen voor de mensen die op de actiedagen een pakketje willen versturen of een brief verwachten. "De TNT-medewerkers staken met pijn in hun hart. De meeste van hen doen hun werk met veel plezier, soms al tientallen jaren. Als zij nu het werk neerleggen, kiezen klanten misschien voor de concurrent", aldus Gesthuizen.

Spreken is goud

Verbijsterd keken mijn vrouw en ik naar een uitzending van Zembla over de klokkenluiders Ad Bos en Fred Spijkers. Ik weet dat vooruitgang strijd vraagt, en strijd offers vergt, maar deze mensen hebben de gemeenschap gediend en hebben daarvoor een enorme prijs moeten betalen. Hun jarenlange, eenzame strijd is niet beloond maar afgestraft. Het is een schandvlek op het morele blazoen van ons land en een blamage voor het normen-en-waarden-kabinet van Balkenende en Wouter Bos.

Ad Bos heeft met zijn onthullingen over de dubbele boekhouding in de bouwsector de gemeenschap één miljard opgeleverd. De man woont nu in een camper en de echte schuldigen, de bouwbedrijven, zijn vrijwel allemaal vrijuit gegaan. Ze zijn niet veroordeeld en hoeven ook niets te betalen. Toen Bos een beroep deed op de premier om hem te helpen, was de reactie van Balkenende: "Het is goed dat u uw burgerplicht heeft gedaan." Ad Bos is radeloos.

Fred Spijkers – een paar jaar geleden won hij de Rooie Reusprijs – wenste niet mee te werken aan een cover-up-actie van het leger. Hij wilde dat de nabestaanden van een vreselijk ongeluk met een granaat wisten dat het materiaal ondeugdelijk was. Het leger wilde dat hij zou vertellen dat het ongeluk de schuld van de man zelf was. Spijkers weigerde en sindsdien is hij op alle mogelijke manieren bestreden door Defensie. Op enig moment wilde men hem voor gek laten verklaren. Iedereen die zich ooit in deze zaak verdiept heeft, is ontzet over de brutaliteit en wreedheid van de overheid jegens deze burger die zijn plicht deed: spreken in plaats van zwijgen, wanneer dat omwille van de waarheid nodig is.

Wij zullen niet rusten voordat er genoegdoening komt voor deze Bos en Spijkers en die tientallen anderen die hun mond open deden waar anderen wegkeken. Wat moet de norm zijn in een beschaafd land? Wat moet aangemoedigd worden, wat afgeremd? Dit kabinet heeft de mond vol van 'fatsoen moet je doen' en meer van dat soort slogans. Maar wat voor voorbeeld geven ze zelf? Een onderzoek naar de waarheid rond de oorlog in Irak mag er niet komen. Uit angst voor de mening van de bevolking mag er geen referendum komen over de Europese Grondwet. Klokkenluiders worden bedankt en verder aan hun lot overgelaten wanneer ze geruïneerd worden door diegenen die zelf hun boekje te buiten zijn gegaan. Tijd voor actie!

Jan Marijnissen

"Postbode straks alleen nog als bijbaantje"

"Bij ons is de sfeer verdeeld", zegt TNT-postbezorger Diana (38), aan het werk in de Rotterdamse Agniesebuurt. "De vaste krachten maken zich ernstige zorgen over hun toekomst, maar bij de parttimers merk je dat veel minder. Het zijn vaak studenten, die het werk als bijbaantje hebben. Zij zijn nog jong, vaak zeventien, achttien jaar, en nog niet zo met arbeidsvoorwaarden bezig." Sharon Gesthuizen herkent dat beeld: "Als het zo doorgaat, dan bestaat de postbode straks alleen nog maar als een bijbaan. Tienduizenden echte postbodes lopen gevaar via de voordeur eruit te vliegen en via de achterdeur weer binnen te moeten komen. Maar dan tegen stukloon. Want werk is er genoeg. Van postbodes hoor ik vaak, dat de politiek hen aan hun lot over laat. Zo van: 'Eerst de boel liberaliseren en dan ons in de steek laten.' Er moet dus een CAO komen voor de hele postmarkt, anders is het dweilen met de kraan open. De politiek kan daar wel degelijk een rol in spelen; ze kan licenties intrekken, ze kan terugkomen op de ingeslagen weg van steeds verdergaande liberalisering." Gesthuizen's pleidooi voor een sector-CAO vond op 22 april tijdens een door de SP aangezwengeld spoeddebat in de Kamer echter alleen steun van GroenLinks. "Liberalisering heeft grote voordelen voor de afnemers", zei Nicolien van Vroonhoven-Kok van het CDA. Mei Li Vos van de PvdA vroeg zich met het oog op stakingen liever af of "bedrijven en consumenten schadevergoeding kunnen vragen aan TNT". En VVD'er Charlie Aptroot liet weten wel wat beters te doen te hebben: "Ik ga straks naar een veel belangrijker bijeenkomst, een gezellig diner met allerlei mensen uit het bedrijfsleven. Daar steek ik voor mijn werk meer van op dan van zo'n flauwekuldebat."

Tekst Rob Janssen

Foto Bas Stoffelsen

RED DE POSTBODE: BESTEL DE ACTIEKAART!

De SP stuurde alle ruim 50.000 SP-leden een kaart met de oproep om de postbode een hart onder de riem te steken. Deze actie-

kaart komt natuurlijk ook veel medewerkers van de post onder ogen. Ook zit er een stickertje op de kaart, met de tekst RedDePostbode.nl, dat je op of naast je brievenbus kunt plakken. Je kunt natuurlijk ook een aantal kaarten bestellen om in je eigen straat of buurt te verspreiden. Afdelingsvoorzitters kunnen de actiekaarten bestellen via het bestelformulier op SPnet. Kijk voor meer informatie ook op www.reddepostbode.nl

SPELEN uitverkocht

SPF
UITVERKOCHT!
LEN
SP. DAG 2008
18 MEI - WALIBI - BIDDINGHUIZEN

Wegens overweldigend succes is de kaartverkoop gestopt voor onze ledendag die op 18 mei in Walibi plaats vindt. Organisator Hans van Leeuwen: "Het is fantastisch dat er zo veel animo en enthousiasme voor is. Dat de kaarten zó snel uitverkocht zouden zijn, hadden we echt niet kunnen voorzien."

Donners nieuwe Lourdes

Werk boven inkomen – het onder minister De Geus ingezette beleid wordt in stand gehouden door opvolger Donner. Inclusief de bijbehorende tunnelvisie. Zo meldt het ministerie van SoZaWe trots dat de helft van de herbeoordeelde WAO'ers binnen achttien maanden aan werk is geholpen. Heeft nu ook Donner een nieuw Lourdes ontdekt? Nee, het succes is vooral een papieren werkelijkheid, constateert SP-Kamerlid Ulenbelt: "Donner rekent een baan van korter dan een half jaar, en zelfs een oproep- of nulurencontract, als succesvolle uitstroom naar werk." In werkelijkheid heeft slechts zes procent van de herkeurde WAO'ers een vast contract. Pakweg tweederde van hen moet rondkomen van minder dan 1.100 euro netto. "De droomcijfers van Donner

Dun is de mode

Maak je niet dik

Hét schrikbeeld over de toename van het aantal te dikke burgers: de 'gezonde' mens werkt zich dood voor de veel te zware medeburger die met hart- en vaatziekten in het ziekenhuis ligt. Kortom: de economie zou bezwijken aan overgewicht. Maak je niet dik, luidt de geruststellende boodschap van een nieuw rapport van ING. Zelfs als tegen 2050 de helft van de bevolking veel te zwaar is, dan nog zal dat nauwelijks invloed hebben op economische groei of bevolkingsomvang. De Britse ING-economen hebben onder meer gekeken naar de VS, waar eenderde van de mensen aan obesitas lijdt. De extra medische kosten blijken daar mee te vallen: 200 miljard dollar, volgens de meest alarmerende ramingen. Zelfs dat is 'slechts' 0,2 procent van het BNP. En, zo redeneert ING, extra kosten betekenen ook economische winst voor onder andere de farmaceutische industrie. ING is er in de berekening van uitgegaan dat dikke mensen vijf jaar korter leven. Omdat het leeuwendeel overlijdt na de pensioenleeftijd blijkt ook het effect op arbeidsproductiviteit gering.

Foto [admanchester/Flickr.com](#)

zijn een nachtmerrie voor de mensen om wie het gaat."

Armoede oneerlijk verdeeld

'Ach, iedereen moet op zeker moment wel de broekriem strakker aan trekken. Wie heeft er nou nooit rood gestaan?' Maar al te vaak wordt de indruk gewekt dat armoede voor veel Nederlanders iets tijdelijks is. In hun studie 'Het einde van duurzame armoede?' halen sociologen Peter Achterberg en Erik Snel van de Erasmus Universiteit deze mythe

onderuit. Armoede krijgt in ons land een langduriger karakter en wordt steeds oneerlijker verdeeld. Met name lager opgeleiden, jongeren en vrouwen hebben steeds vaker problemen om aan de armoedegrens te ontsnappen. Het onderzoek is gebaseerd op een grondige analyse van sociaal-economische gegevens van de jaren tachtig tot nu.

Wie is de gek?

Nog voordat Berlusconi werd herkozen als premier, kwam hij

met een – zelfs voor hem – opmerkelijk voorstel: alle officieren van justitie moeten periodiek onderzocht worden door een psychiater. Het is geen geheim dat Berlusconi sinds operatie 'Schone Handen' op gespannen voet leeft met Justitie. Tijdens zijn eerdere ambtsperiodes heeft hij herhaaldelijk strafrechtelijke onderzoeken naar hemzelf en zijn vrienden gedwarsboomd. "Allemaal communisten", zei hij ooit over officieren van justitie die hem het vuur na aan de schenen legden. Maar met dit voorstel gaat Berlusconi wel erg ver, vindt Antonio Di Pietro, de onderzoeksrechter die in 1992 aan de wieg stond van Schone Handen: "Alleen een gek kan dit soort uitspraken doen."

Paparazzi ontsnapt

Geef de paparazzi en roddeljournalisten een koekje van eigen deeg, is de boodschap van website paparazzia.nl. De site roept mensen op om de persmusketen massaal te fotograferen: 'het liefst terwijl ze met hun gezin zitten te eten in een restaurant'. Maar voor wie nu gelijk behoefte heeft om bij Albert Verlinde of Edwin Smulders in de tuin te gaan liggen: het is een 1 aprilgrap. De media zijn er massaal in getrapt, een belegde nep-persconferentie werd druk bezocht. 'De bedoeling was om roddeljournalisten en paparazzi op de kast te jagen en ze een spiegel voor te houden. Uit goeie bronnen weten we dat dat gelukt is', zo schrijven de initiatiefnemers van grenswetenschap.nl.

Foto [Rafael Peñaloza/Flickr.com](#)

Smits neemt stokje over van Abel

“Spannend en leuk”, zo typeert Manja Smits haar eerste inwerkdagen in de Tweede Kamer. “Ik ben zojuist voor het eerst bij een spoeddebat aanwezig geweest en dan komen er een hoop indrukken op je af. De arrogantie van zo’n minister bijvoorbeeld, die gewoon geen antwoord geeft op vragen. Het voelt ook nog heel bijzonder om in de Kamer te zijn.” Smits volgt Ron Abel op, die na een reeks tragische gebeurtenissen in zijn directe omgeving al geruime tijd uit de running was. Hij heeft na zorgvuldig beraad en in goed overleg met de SP besloten zijn Kamerlidmaatschap op te geven. De 22-jarige Manja Smits is al een aantal jaren actief binnen de SP, onder andere voor ROOD en als voorzitter van de afdeling Groningen.

Foto Bas Stoffelsen

Loon naar werken, ook voor jeugd

In Nederland word je wettelijk volwassen als je 18 bent, maar de leeftijdsgrens voor het minimumjeugdloon ligt bij 23 jaar. Dat moet veranderen, vindt SP-Kamerlid Paul Ulenbelt. Hij heeft daarom een aantal plannen ingediend om het minimumjeugdloon gefaseerd te verhogen. De eerste stappen zijn om de leeftijdsgrens te verlagen tot 21 jaar en tegelijkertijd het jeugdloon te

verhogen. Uiteindelijk moeten alle 18-jarigen recht krijgen op een ‘volwassen’ minimumloon. “Het minimumjeugdloon maakt leeftijdsdiscriminatie financieel aantrekkelijk”, verduidelijkt Ulenbelt. “Jongeren moeten meer uren werken om rond te komen, zelfs als ze al jaren volwassen zijn. Daar moeten we echt vanaf.” Ulenbelt wordt in die mening alleen gesteund

door GroenLinks en de Partij voor de Dieren. De PvdA lijkt vergeten dat afschaffing van het minimum jeugdloon in haar verkiezingsprogramma staat. Ulenbelt: “Dit is bedrog van de jonge kiezers.”

Atomic

Merkwaardige inspraak toekomstige (kern)centrales

De regering startte vorige maand een inspraakronde over de toekomstige elektriciteitscentrales, waaronder ook kerncentrales. Wie wil deelnemen, moet echter wel wat drempels overwinnen. De inspraakrapporten zijn een paar honderd bladzijden dik. Veertig pagina’s zijn via Postbus 51 op te vragen per post. De overige rapporten zijn volgens Postbus 51 ‘helaas niet te bestellen. Excuses voor het ongemak.’ De stukken zelf bezorgen nog meer ongemak. De regering stelt dat alleen op de Maasvlakte een kerncentrale aangelegd en gebouwd kan worden ‘zonder risico’s voor significante gevolgen’ voor de omgeving. Bij de andere locaties (Eemshaven, Westelijke Noordoostpolderdijk, Borssele en Moerdijk) zijn er kleine kansen op ongelukken met grote gevolgen. De ministers hebben ook voor fossiel gestookte centrales de gevolgen voor de natuurwaarden laten onderzoeken. Ze concluderen dat ‘elektriciteitsopwekking met fossiele brandstoffen niet of nauwelijks mogelijk is zonder significante cumulatieve effecten’ te veroorzaken. Toch wijst de regering die centrales niet af. Er zijn inspraakbijeenkomsten op 15 mei in Zwolle, 17 mei in Eindhoven en 22 mei in Rotterdam.

Foto Kris Taelman/Flickr.com

Balkenende-norm voor mbo-bobo’s

Bestuurders van mbo-instellingen mogen voortaan niet meer verdienen dan de premier. Dat is het resultaat van een voorstel van SP-Kamerlid Nathalie de Rooij, dat door de Kamer is gesteund. Ze ageert tegen de hoge salarissen en bonussen voor “bobo’s van de mbo’s” en vindt dat de daadwerkelijke drijvende krachten in het mbo-onderwijs worden ondergewaardeerd. “De leraren, assistenten en conciërges krijgen al jarenlang veel te weinig betaald, terwijl de werkdruk heel hoog is.” Verder heeft De Rooij een aantal toezeggingen binnengehaald over de interne raden van toezicht. Ondertussen heeft haar SP-collega Jasper van Dijk het voor elkaar gekregen dat er duidelijkheid moet komen over de sponsoring van hoogleraren: “Zodat de schimmige financiële banden tussen bedrijven, overheden en universiteiten openbaar worden gemaakt.”

Harlingen aan de bak

De kersverse afdeling Harlingen is al duidelijk aanwezig op straat. Niet alleen met acties, maar ook met een opvallende bakfiets. Werkgroep lid Eddie Kuipers maakte de bakfiets zelf, van twee oude fietsen.

Foto SP-Harlingen

Zorg om burger-servicenummer

Het burgerservicenummer moet het sofinummer vervangen en de Nederlandse bevolking 'beter in kaart brengen'. Dat roept vragen op over veiligheid, privacy en mogelijk misbruik. Daarom heeft de Eerste Kamer lang gewikt en gewogen alvorens ermee in te stemmen. Over de volgende stap, het gebruik van het burgerservicenummer in de zorg, is zo mogelijk nog langer getwijfeld. Immers, hiermee worden medische gegevens van personen gekoppeld aan het nieuwe identificatienummer. Ook SP-Senator Sineke ten Horn heeft geargument: "Het kan een zegen zijn voor de zorg, maar het wordt een nachtmerrie als de veiligheid niet volledig is gegarandeerd." Net als de meerderheid van haar collega's heeft ook zij zich uiteindelijk laten overtuigen door minister Klink, die zo'n garantie durft te geven. Bovendien wijst hij erop dat het servicenummer het aantal medische missers kan doen afnemen, zelfs halveren. Overigens moet eerst het voorstel voor een 'Elektronisch patiëntendossier' nog worden aangenomen, voordat het servicenummer in de zorgsector kan worden ingevoerd.

Slome koekoek

Koekoeken hebben een onorthodoxe overlevingsstrategie, zo hebben we op school geleerd. Ze leggen hun eieren namelijk in de nesten van andere vogels, die deze dan vervolgens uitbroeden. Deze

Ik heb geen bananen vandaag

Banaan uit eigen doos

De EU heeft tussen 2004 en 2006 miljoenenhulp naar Suriname gestuurd om daar de noodlijdende bananenindustrie uit het slop te trekken. Maar er lijken weinig nobele motieven achter deze handreiking te schuilen. De Surinaamse producenten moesten namelijk een heffing van vier euro per doos bananen betalen om ze te verkopen op de Europese markt. De licenties blijken – weinig verrassend – in handen van Europese multinationals. "Suriname heeft dus een banaan uit eigen doos gekregen", aldus SP-Kamerlid Van Bommel, die er Kamervragen over heeft gesteld. "Die multinationals zijn nu de lachende derde."

Foto Gino/Flickr.com

ietwat gemakzuchtige aanpak lijkt nu in het nadeel van de Europese koekoek te werken. Door de opwarming van de aarde keren veel vogelsoorten vroeger terug uit Afrika. Terwijl de koekoek zijn vliegschema niet aanpast. Tegen de tijd dat de koekoek weer eens terugkomt van het overwinteren, rond april, zijn de meeste vogels al uitgebroed. Volgens de Duitse vogelkundige Wolfgang Fiedler is het al 'vijf voor twaalf' voor de koekoek. In zijn land is de populatie al met een kwart afgenomen.

Foto kookr/Flickr.com

Eurlings is de weg kwijt

Automobilisten hebben drie jaar lang op de A1 bij Barneveld in de file gestaan, terwijl daarnaast een ongebruikte spitsstrook lag. Volgens minister Eurlings mocht dit stuk asfalt niet benut worden. Door een knap staaltje onderzoeksjournalistiek onthult de Telegraaf dat dit wel degelijk mogelijk was. De Raad van State heeft het openstellen van de strook zelfs al goedgekeurd. Nu blijkt dat het ministerie die glasheldere uitspraak verkeerd heeft geïnterpreteerd. "Een prestatie op zich, want er zat echt geen woord Spaans bij", aldus SP-Kamerlid Emile Roemer. "Het lijkt wel alsof de knulligheden bij het ministerie

niet ophouden." De SP heeft zich altijd verzet tegen de spoedwet Wegverbreding, die het mogelijk maakte om inspraak van bewoners grotendeels te omzeilen.

Bio boert goed

'Nederlander wil niet biologisch', kopte De Pers op 27 maart. Dat zou blijken uit onderzoek dat de gratis krant heeft laten verrichten. 'Biologisch voedsel steeds populairder', kopte De Pers twee weken later. In een bijbehorend internetfilmpje vertellen blije bioboeren dat hun omzet dit jaar aanzienlijk is gestegen. Koopt de consument nou bewuster of niet? Volgens Coen de Ruiter, directeur van Stichting Max Havelaar, wel. De 57 licentiehouders van Max Havelaar verkochten vorig jaar 26 procent meer dan in 2006. Daarmee kwam voor hen de groei voor het derde jaar op rij boven de 20 procent uit. De Ruiter: "Je ziet dat consumenten hun productkeuze steeds vaker laten afhangen van duurzaamheidsaspecten." Onder het Max Havelaar-keurmerk worden Fairtrade-producten verkocht, variërend van koffie en thee tot wijn, chocola en katoen. Ook in andere landen groeien gelijksoortige labels als Max Havelaar.

Zorg om zorgfusie

Espira, zo moet de grootste zorginstelling van Nederland gaan heten. Stichting Philadelphia, Woonzorg Nederland en Evean Group willen onder deze naam samen verder. De mega-fusie zal resulteren in een 'bedrijf' met 38 duizend medewerkers, meer dan duizend 'filialen' en een omzet van 1,4 miljard euro. De SP vreest echter dat dit ten

koste zal gaan van de 'cliënten', oftewel de mensen die op deze zorg zijn aangewezen. CDA en PvdA delen die vrees. SP-Kamerlid Van Gerven: "De wetgeving moet worden aangepast; zodat de belangen van de patiënten en cliënten en laagdrempelige zorg om de hoek kunnen worden gegarandeerd." Een Kamermeerderheid heeft bovendien een voorstel van de SP gesteund om, bij het beoordelen van fusieplannen, criteria als maatschappelijke functie en leefbaarheid mee te wegen.

Boer zoekt klant

'De seksindustrie in Hulst ligt op zijn gat.' Wonderlijke woordkeus van BN/De Stem. Volgens de krant is het 'de zoveelste bedrijfstak in Zeeuws-Vlaanderen die langzaam maar zeker aan het wegwijnen is.' Vooral de seksboerderijen moeten eraan geloven: vier van de vijf hebben hun staldeuren al gesloten. Ook de speelgoedzaken voor volwassenen doen het slecht: van de twaalf zijn er zeven over. 'Ooit de mooiste seksboerderij van Zeeuws-

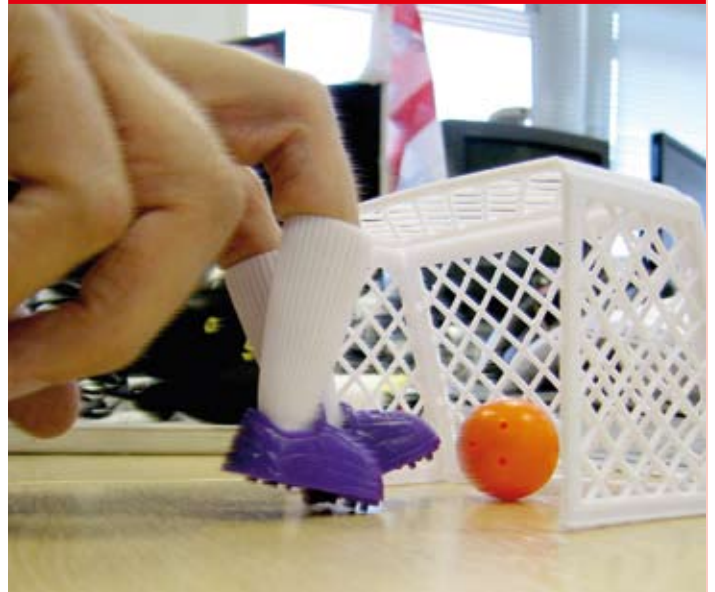
Vlaanderen, Club l'Amitié, is tegenwoordig een gewone boerenwoning met kinderspeelgoed op het erf', constateert de krant. De hoogtijdagen van Jef 'Pin-up Club' Rademakers lijken voorbij. Wat is er aan de hand? Lucien van der Walle, ambtenaar Bijzondere Wetten van Hulst: "Escortservices via mobiele telefoontjes, internet en het feit dat de clubs gewoon niet meer aan dames kunnen komen, zorgen ervoor dat de sector uitsterft." Natuurlijk speelt ook mee dat de gemeente al sinds 1990 beleidsmatig tracht 'de clubs uit het buitengebied te weren.' Gevreesd wordt echter dat prostitutie in Hulst en omstreken weer de illegaliteit in zal duiken.

Rotterdam weer veiliger?

De juichende tekst 'Rotterdam weer veiliger' stond begin april

Raak geschoten? Altijd prijs!

Goed doel!

Tijdens het EK Voetbal in juni is er extra reden tot juichen wanneer er een doelpunt wordt gescoord. Zelfs wanneer de tegenpartij raak schiet, is er een schrale troost: voor elk doelpunt maakt UEFA vierduizend euro over aan het Rode Kruis. Dat bedrag is bedoeld voor de slachtoffers van landmijnen in Afghanistan. Een mooi gebaar is ook de 'cup van de liefdadigheid'. Fans kunnen hiermee virtuele doelpunten voor hun favoriete team kopen. Zo kun je Oranje alsnog aan een mooie overwinning helpen, ongeacht het resultaat op de voetbalvelden in het Alpengebied. De Portugese sterspeler Cristiano Ronaldo is beschermheer van de 'goede doelenactie'.

Foto minor9th/Flickr.com

Peter Welleman

boven een persbericht van de gemeente. Op de veiligheidsindex is Rotterdam namelijk gestegen van 7,2 naar 7,3 (op een schaal van tien). Wat betreft de SP is dit nog geen reden om te juichen. Zeker niet aangezien de situatie in traditionele achterstandswijken als het Oude Westen, Charlois en Feijenoord juist is verslechterd. "Toch ziet het Rotterdamse gemeentebestuur jaarlijks in de index reden om zich flink op de borst te kloppen." Volgens SP-fractievoorzitter Cornelissen heerst bij het college het adagium 'we proberen van alles, dan lukt er vast iets'. Hij betreft liever de burgers bij het

verbeteren van hún veiligheid. "Op die manier maken we Rotterdam écht veilig, en niet alleen in de statistieken." Dat doe je in ieder geval niet met grote fouilleeracties, zoals op 3 april bij de Grote Visserijmarkt. Daarbij zijn honderd winkelende burgers gecontroleerd en er is niet één wapen aangetroffen. Cornelissen: "De gemiddelde moeder heeft geen mes in de kinderwagen liggen om de groenteman een lesje te leren."

Foto Dr. Florian/Flickr.com

Gerd Leers

“Ik ben met Hirsch Ballin de coffeeshops in geweest”

Liever Jeanne d’Arc dan opportunist

Terwijl Gerd Leers tegenover de Tribune zijn standpunt over het drugsbeleid uiteenzette, deed de nieuwe Belgische premier bij Balkenende zijn beklag over het Maastrichtse beleid. Het zal Leers niet van zijn eigenzinnige standpunt afbrengen: “De oorlog tegen drugs kost meer slachtoffers dan de drugs zelf.”

Hij heeft het druk, zeker nu de rechter tijdelijk een stokje heeft gestoken voor zijn plan de coffeeshops uit het centrum van de stad te weren. Toch zit ik drie dagen later tegenover hem, aan de ronde tafel op zijn kamer in het fraaie stadhuis aan de Grote Markt. Gerd Leers (1951), burgemeester van Maastricht. Gedreven, welhaast gepassioneerd, vertelt hij waar hij met ‘zijn’ stad heen wil. Want als hij ermee stopt – hij heeft aangekondigd zijn tweede termijn niet vol te maken – dan wil hij graag herinnerd worden als de man “die deze stad een meter vooruit heeft geholpen”. Of het nu om het drugsbeleid gaat of om versterking van de economische en culturele positie van Maastricht. “Ik vind het een eer dat ik hier mag werken. Als ik dat met luiheid zou doen, zou ik dat een gemiste kans vinden.” Dus stort Gerd Leers zich met hart en ziel op zijn taak. Eigenzinnig, recht voor zijn raap, maar ook beminnelijk en charmant. Een gesprek met een van de bekendste burgemeesters van het land, die wat betreft drugsbeleid meer op de lijn van de SP zit dan van zijn eigen CDA.

Aan publiciteit ontbreekt het u bepaald niet. Hoe doet u dat?

“Voor mezelf verafschuw ik het om in de media te komen. Ik doe het om Maastricht op de kaart te zetten. En dat lukt. De stad wordt vaker genoemd, krijgt aandacht. Dat is van belang bij de verdeling van middelen. Ik krijg wel eens het verwijt dat ik

publieksgeil zou zijn. Maar als ik niets te vertellen had, kwamen de media niet. Ik vertoon geen kunstjes, ik meen oprecht wat ik zeg.”

Is het niet ook ijdelheid?

“Nee! Ik denk regelmatig: had blijven zitten. Mijn drive is een gevoel van onrechtvaardigheid. Als er iets niet klopt, dan wil ik daar iets aan doen. Iemand noemde me eens een Jeanne d’Arc. Nou, dat ben ik liever dan een opportunist.”

En dus trekt u al zes jaar, vanaf de eerste dag dat u burgemeester werd, ten strijde tegen het hypocriete drugsbeleid?

“Laat ik vooropstellen dat ik tegen drugs ben. Ik heb ze ook nooit gebruikt. Maar moraliseren lost het probleem niet op. Je hebt een effectief beleid nodig. Een fatsoenlijke regulering van drugs houdt de verslavingsproblematiek beter in de hand dan keiharde repressie. Denk maar aan de drooglegging in de Verenigde Staten destijds: de markt kwam in handen van de maffia. Dat gebeurt ook met drugs. Je drijft gebruikers de illegaliteit in, met alle negatieve gevolgen van dien.”

Zoals?

“Neem Frankrijk. Daar bestaat harde repressie. Tegelijk heeft het land de meeste verslaafden van heel Europa. De *war on drugs* heeft op wereldschaal meer slachtoffers gekost dan de drugs zelf. Over alcohol doen we niet moeilijk. Ook al levert dat

meer doden op, het is een geaccepteerde volksdrug.”

In Nederland lopen we toch voorop met het cannabisbeleid?

“Dat is zo. Maar ons gedoogbeleid is niet consistent. Als je de voordeur reguleert, moet je ook de achterdeur reguleren. Mensen mogen gebruiken in de coffeeshops, maar de inkoop is niet legaal. Dus krijg je illegale productie, vooral in wijken met lage inkomens. Dat is absoluut niet wenselijk, al neem ik het die mensen niet kwalijk. Je zou de productie via vergunningen aan bedrijven onder controle kunnen brengen.”

Bent u niet een roepende in de woestijn?

“Het is in deze tijd niet makkelijk om een principe als gedogen te verkopen. Ik wil evenmin gedogen, maar wel reguleren. Net als Ruud Vreeman en Job Cohen, de burgemeesters van Tilburg en Amsterdam. Die roeien ook tegen de stroom in. In de praktijk zijn er wel meer medestanders, maar die laten zich niet openlijk horen.”

Binnen uw partij, het CDA, bent u een afvallige?

“Ik wil me zeker niet afzetten tegen het CDA, de partij is me veel waard. Maar wat betreft het drugsbeleid ben ik het oneens. Samen met een partijprominent als Dries van Agt. Ik snap het wel, want het is makkelijker te verkopen dat je tegen drugs bent, dan om een genuanceerde houding aan te nemen. Ook de PvdA is trouwens van standpunt veranderd. Staatssecretaris Albayrak was destijds voorstander van regulering van de achterdeur, maar ze is door haar partij teruggefloten. Nu staan alleen D66, GroenLinks en de SP er nog achter.”

“Geert Wilders heeft maandenlang het land gegijzeld”

Wat maakt het drugsprobleem in Maastricht zo urgent?

“We hebben hier te maken met een massale stroom van drugstoeristen. Die zoeken een zo veilig mogelijke omgeving en die vinden ze in de coffeeshops. Dat veroorzaakt overlast en daar moet ik iets mee. Het afdempen van die stroom en tegelijk illegaliteit voorkomen is een onmogelijke opgave. Bovendien duw ik dan de ellende naar de burens. Dus zeg ik tegen Den Haag: draag je beleid in Europa met trots uit. Doe je dat niet, dan moet je ermee stoppen en je aanpassen aan het Europese beleid van repressie. Ook al weet je dat het niet helpt.”

Intussen bedenkt u allerlei maatregelen die door de rechter worden verworpen.

“We hebben meegedaan aan het experiment van de vorige minister van Justitie, Donner, het zogenaamde woonlandbegin-sel. Dat hield in dat coffeeshops niet aan buitenlandse klanten mochten leveren. De rechter heeft deze maatregel buiten werking gesteld. Dat is recent ook gebeurd met het plan om coffeeshops uit het centrum naar de randen van de stad te verplaatsen. Buurgemeenten en ook België waren er niet van gediend. De Belgen stelden dat zij geen probleem hadden als wij geen coffeeshops hadden. ‘Uw aanbod creëert vraag’, zeiden ze. Dat is je kop in het zand steken. En feitelijk onjuist: in België wordt meer cannabis gerookt dan in

Nederland, terwijl er geen legaal aanbod is. De Belgen zouden er beter aan doen om zelf coffeeshops toe te staan. In België mag je wel cannabis kweken en in bezit hebben, maar het mag niet worden verkocht.”

En nu?

“Als Den Haag niet helpt, doen we het zelf. Dat betekent vooral dat we *drugrunners* hard aanpakken en over de grens jagen. De drugsmafia werft ze onder kansarme jeugd in de Randstad en zet ze hier in. Op de A2 dwingen ze, vaak met geweld, automobilisten tot stoppen. Die lokken ze mee naar illegale drugsleveranciers, die goedkoper zijn. Vooral België is hier kwaad over, want die willen de runners niet binnen hun grenzen zien. Moet Maastricht dan alle ellende hebben? Wellicht keert het tij door onze harde opstelling en helpt de regering ons de Belgen te overtuigen.”

Dan wordt ons gesprek onderbroken. Over vijf minuten moet Leers de gouden eremedaille van de stad Maastricht uitreiken aan André Rieu. Terwijl hij snel een kam door zijn haar haalt en de ambtsketting omhangt, vraag ik of hij fan is van Rieu. “Hij laat een groot publiek kennismaken met klassieke muziek. En hij is een ambassadeur voor Maastricht, die ondanks alle succes niet van zijn stad is vervreemd.” Dat vertelt hij Rieu ook in de grote hal van het stadhuis, waar hij met zijn voltallige Johann Straussorkest aanwezig is. “Dit is het bewijs dat Maastricht de kwaliteit heeft om culturele hoofdstad van Europa te worden”, zegt Leers.

Culturele hoofdstad?

“In 2018. We liggen in een euregionale omgeving en we hebben cultureel gezien wel wat meer te bieden dan vlaaien. Als je vanuit Maastricht een cirkel trekt van 40 kilometer doorsnede, dan wonen daar drieënhalf miljoen mensen. Maastricht is een internationale stad, we worden overlopen door stromen bezoekers. Dat werkt een ‘fastfoodstrategie’ in de hand. Ik wil minder mensen, die langer blijven. We moeten ze de stegen inlokken, de monumenten in. En nieuwe voorzieningen scheppen.”

Hoe ziet u economisch de toekomst van Maastricht?

“De regio heeft te kampen met vergrijzing en ontvolking. We hebben nieuwe mensen

en nieuwe visies nodig. Dat staat haaks op de huidige tendens om de deur op slot te gooien en vooral te navelstaren. Dat is geen sterk beleid om deze regio gezond te maken. Van oudsher brachten migranten hier voorspoed: in de jaren zestig werkten allerlei nationaliteiten in de mijnen. Ze moesten elkaars rug wassen en waren onderling afhankelijk voor hun veiligheid. Ook nu hebben we immigranten nodig. Je mag eisen stellen, zoals inburgering en checken op criminaliteit. Maar assimilatie is onzin. Je moet juist gebruik maken van de potenties van nieuwkomers, die hebben iets in hun mars.”

Het politieke tij lijkt niet mee te zitten.

“Zo’n Rita Verdonk versimpelt problemen door vooral aan het gevoel te appelleren. Alle oplossingen die ze belooft, kan ze nooit waarmaken. Dus ze komt nog wel van een koude kermis thuis. Dat trots zijn op onszelf is een volstrekt verkeerde boodschap. Trots zijn op waarden is prima, die worden nu weleens te snel verkwaanseld. Maar ik ben er tegen dat die aan een bepaalde groep mensen worden voorbehouden. Geert Wilders heeft maandenlang het land gegijzeld. Je moet hem wel serieus nemen en het gesprek aangaan, maar tegelijk moet je mensen een andere weg tonen. Wat ik ontluisterend vind is dat mensen Wilders geloven en niet minister Hirsch Ballin. Terwijl er geen oprechter mens te vinden is. Het toont de grote vertrouwens kloof tussen burger en politiek.”

Waar komt die kloof volgens u vandaan?

“Door het ontbreken van idealen, van dromen. Niemand die zegt: *I have a dream*. Partijen moeten een ideologische visie bieden. Bijvoorbeeld over hoe we meedoen in Europa, hoe we in de huidige tijd van globalisering de verzorgingsstaat overeind houden. De kiezer wil richting krijgen. Maar politici maken geen keuzes meer, ze conformeren zich aan de kiezer, ze lopen erachteraan. Om maar in de gunst van de kiezer te komen, gaan ze op de knieën.”

Drie jaar geleden hield u de jaarlijkse Thorbeckelezing. Daarin sprak u de zin: Mensch, durf te leiden. Is dat uw adagium?

“Als leider moet je wel luisteren, maar niet volgen. Wat je nu ziet is dat leiders niet

Gerd Leers werd in 1951 geboren in Kerkrade en was van 1990 tot 2002 lid van de Tweede Kamer voor het CDA. In diezelfde periode

maakte hij deel uit van de Raad van Europa. Als burgemeester van Maastricht (sinds 2002) haalde hij geregeld de landelijke voorpagina's met opzienbarende maatregelen, zoals de inval in woonwagenkamp de Vinkenslag en het stopzetten van de subsidie aan voetbalclub MVV. In 2004 werd hij op basis van een enquête van Interview/NSS gekozen tot beste burgemeester van Nederland. Gerd Leers is getrouwd en heeft drie dochters.

“Draag je beleid in Europa met trots uit”

leiden, maar volgen. Ze blijven hangen in de sentimenten van de kiezer. Kamerleden gaan er gekleurd in, maar komen er grijs gewassen uit. De partij- en fractiediscipline leidt ertoe dat parlement en kabinet elkaar in een machteloze omhelzing houden. Van dualisme komt weinig terecht. Het komt ook door de media. We leven in een mediacratie, dat zie je goed bij het Europabeleid. Omdat mensen een naar gevoel hebben bij ‘Europa’, komen er alleen negatieve verhalen boven. Den Haag doet dan allerlei beloftes, die ze niet kan nakomen. In plaats van dat ze de positieve kant van Europa laat zien.”

Wat zijn uw verdere ambities in Maastricht?

“Vooral de kwaliteit van de stad ontwikkelen. Jongeren moeten kansen hebben op wonen en werken. Maastricht moet geen slaapstad worden. En ik hoop de drugs-overlast af te kunnen remmen. Wat dat betreft vertrouw ik op minister Hirsch Ballin. Die is laatst met mij mee geweest, de coffeeshops in. Hij heeft gezien dat het om een commerciële sector gaat met gierend veel geld. Dat behoeft regulering.

En binnenkort komt de regionale televisiezender L1 met een reportage over de runners op de A2. Dat zal de ernst van de situatie duidelijk maken. Hopelijk geeft Den Haag ons dan meer instrumenten om de runners aan te pakken.”

Heeft u nog fouten te betreuren?

“Mijn grootste fout is dat ik niet omfloerst kan praten. Ik ben niet echt een diplomaat, terwijl dat soms wel nodig is. Ik zeg dingen vrij hard, nogal recht voor zijn raap. Wat betreft analyses dan, want mensen behandel ik als koningen.”

Werd u daarom in 2005 gekozen als ‘beste burgemeester’?

“Dat is een momentopname. Er zijn veel ‘beste burgemeesters’, zoals Job Cohen, die ervaren de hitte van iedere dag. Al ben ik er heel blij mee. Want als burgemeester sta ik in een gemeenschap. Dat is voor mij de betekenis van solidariteit: dat je anderen in je leven betreft. Dat kan niet anders. Het betekent ook dat je mensen met minder kansen wilt helpen. Als ik een boot had, zou ik die ook met anderen willen delen.”

Moet u dan niet eens lid worden van een linkere partij dan het CDA?

“Ik ben ooit een jaar lid geweest van de PvdA, rond 1975. Er zaten te veel drammers, zoals Marcel van Dam, dat paste niet bij me. Mijn inspiratie vind ik toch vooral in mijn geloof.”

Tekst Maja Haanskorf

Foto's Suzanne van de Kerk

Foto: Ronald van den Heerik/ Hollandse Hoogte

“Falende controle speelt afvalmaffia in de kaart”

Buitenlandse milieuproblemen door Nederlandse accu's

Dagelijks worden minstens drie vrachtwagens afgedankte Nederlandse loodaccu's de grens over gereden. In Brussel wordt het accuzuur er uitgehaald door ze in de open lucht op de grond te kletteren. Ook in Frankrijk lijdt het milieu schade. Remi Poppe: “Als we naar de maan kunnen, moeten we toch ook ons afval fatsoenlijk kunnen verwerken.”

‘Hollandse loodaccu's vervuilen Anderlecht’, was afgelopen maand de kop boven een artikel in het Belgische tijdschrift Humo. Het stuk gaat over de uitvoer van accu's naar de loodfabriek FMM (Fonderie et Manufacture de Métaux), die in Brussel tot milieuproblemen leidt. Het is niet de eerste keer dat de Nederlandse export van accu's in opspraak komt. Eind jaren negentig was er heel wat

te doen over de recycling van accu's door Métal Blanc in de Franse Ardennen.

‘Afval heeft Toekomst’, staat in grote letters op de vrachtwagens geschreven van een Nederlandse afvalinzamelaar die rondrijden op het fabrieksterrein van Métal Blanc in het Franse Bourg Fidèle. Het is ook de titel van het SP-rapport over de Nederlandse afvalexporten dat Kamerlid Remi Poppe en europarlementariër Kartika Liotard aan minister Cramer

hebben aangeboden. “Het rapport gaat over de falende controle op de verwerking van ons afval”, zegt Poppe. Deze maand verschijnt de Engelse vertaling, die de SP'ers in Brussel aan milieuc commissaris Dimas zullen overhandigen.

Uit onderzoek van de SP blijkt dat de overbrenging van afvalstoffen in de Europese Unie op papier goed geregeld is, maar dat de handhaving en het toezicht op de verwerking ver te zoeken zijn. “De

mazen in het net zijn groot,” zegt Remi Poppe, “daar maken de afvalhandelaars handig gebruik van.” Nederland mag dan een goede inzamelaar zijn, de recycling gebeurt vaak ver van ons bed – en de milieu-inspectie heeft het nakijken zodra het afval over de grens verdwijnt. Een flagrant voorbeeld vormt de uitvoer van batterijen en loodaccu’s, waarvoor een speciale exportvergunning nodig is volgens de Europese Verordening Overbrenging Afvalstoffen, kortweg EVOA genoemd.

“Pure valsheid in geschrifte”

Nederland heeft sinds de sluiting van de loodfabriek van Billiton in Arnhem in eigen land geen verwerkingscapaciteit meer, dus de keurig ingezamelde loodaccu’s en batterijen gaan voor recycling naar het buitenland. Het grootste gedeelte van de accu’s gaat naar België en Frankrijk en verder ook naar Duitsland en Spanje.

De afvalstromen staan op de website van SenterNovem, die de beschikkingen voor de uitvoer van deze gevaarlijke stoffen publiceert. Hierop zien we hoeveel vrachtwagens jaarlijks met hoeveel ton afval naar welke fabriek in de Europese Unie mogen vertrekken. Maar wat de EVOA-beschikkingen niet vertellen, is hoe dit afval ter plekke verwerkt wordt. De inzamelaar doet daartoe wel een halfslachtige poging, door een technische beschrijving te geven van de manier waarop het afval wordt hergebruikt. Maar uit SP-onderzoek is gebleken dat van deze zogenoemde kennisgeving vaak weinig klopt. Volgens Poppe gaat het in sommige gevallen zelfs om “pure valsheid in geschrifte”.

Illustratief is de loodfabriek van Fonderie et Manufacture des Métaux (FMM) in het Brusselse Anderlecht. Volgens de kennisgevingen worden de accu’s daar volledig verwerkt: het lood, het zuur en het plastic

zouden worden gescheiden en hergebruikt. “Dat blijkt in de praktijk niet te kloppen”, aldus Poppe. “De Nederlandse accu’s worden in Anderlecht alleen maar overgeladen op Franse vrachtwagens.” Die brengen de lading naar de fabriek van het Franse moederbedrijf Recylex, waar ze door de breker gaan die het lood van de kunststof scheidt. De vervuilde loodpasta gaat vervolgens naar Duitsland om gezuiverd en omgesmolten te worden. In Brussel heeft men geen breker meer en wordt alleen het zuur uit de accu’s gehaald. “Zij het op zeer primitieve wijze, namelijk door ze op de grond te laten kletteren”, zegt Poppe, met wie ik de fabriek in 2006 bezocht. “Dat gebeurt in de open lucht onder een afdak bij de fabriekspoort, waarbij het accuzuur over de verwerde betonnen vloer naar een opvangbak wegloopt.”

De medewerker van FMM vertelde dat hooguit twintig procent van het lood, de zogenoemde metaalfractie, weer uit Frankrijk terugkomt naar Brussel voor verwerking in de loodsmelter. Op de vraag waarom ze de Nederlandse accu’s niet meteen naar Frankrijk brengen antwoordde de man dat dit op dringend verzoek was van de Nederlandse inzamelaars, die niet te ver willen rijden. “Onzin natuurlijk,” zegt Poppe, “want dezelfde bedrijven rijden ook naar de andere loodfabrieken in Frankrijk. Nederlandse accu’s gaan zelfs naar Zuid-Spanje.”

Kwikvervuiling in Brussels grondwater

Wat er in de exportbeschikkingen van SenterNovem staat, komt niet overeen met de werkelijkheid. Navraag bij de dienst Afvalbeheer leert dat de dienstdoende ambtenaar, Dirk-Jan Treffers, exact weet waar het over gaat – maar mij niet te woord mag staan omdat het onderwerp wegens de Kamervragen “politiek nogal gevoelig is”. Hij is genoodzaakt mij door te verwijzen naar de persvoorlichting van VROM. Bij het bedrijf FMM kom ik ook niet veel verder. Als ik directeur Gilles Dupré bel, gooit hij bijna ogenblikkelijk de hoorn op de haak. Hetgeen niet zo verwonderlijk is, want de smeltoven van het bedrijf is al enige maanden op last van de Brusselse milieupolitie gesloten. Het dossier FMM is nu in handen van de onderzoeksrechter. In februari 2008 werd duidelijk dat de extreem hoge kwikconcent-

“Het vloeibare lood wordt in open bakken naar de raffinageketels gebracht”

Foto Hans Valkhoff

traties die in die maand boven heel Brussel waren gemeten van de loodfabriek afkomstig waren. Inmiddels is bekend dat de kwikvervuiling vermoedelijk is veroorzaakt door een lading kwikbatterijen die normaal gesproken niet in de loodsmelter terecht hadden moeten komen.

Ook de Nederlandse accutransporten naar het bedrijf zijn in maart een tijdje stopgezet, bevestigt Katrien van den Bruel, hoofd milieucontrole van het Brussels ministerie voor het Leefmilieu. Maar inmiddels is de ontvangst van Nederlandse accu's weer gewoon hervat. De Brusselse overheid werkt met FMM aan een stappenplan om, vooruitlopend op de uitslag van het gerechtelijk onderzoek, de loodsmelter weer open te krijgen. "Een van de punten in het plan is dat er scherpe controles komen op de inkomende stromen", zegt Van den Bruel. Waarmee zij bedoelt dat er geen kwikbatterijen of nikkel-cadmium-accu's meer tussen het lood terecht mogen komen. Van den Bruel beaamt dat het bedrijf sinds 2000 geen breker meer heeft en dat de accu's daarom na 'voorbehandeling' naar het moederbedrijf in Noord-Frankrijk gaan. Met voorbehandeling bedoelt ze dat de accu's in een open hangar bij de fabriekspoort worden 'vermorzeld', waarbij het accuzuur wegloopt naar een waterzuivering alvorens het in de riolering verdwijnt. Volgens Van den Bruel komt daar weinig loodstof bij vrij en voldoet het bedrijf aan de milieuvergunning. Sterker nog, de fabriek beantwoordt zelfs aan de zogenoemde IPPC-richtlijn (*Integrated pollution, prevention and control*) die dit soort bedrijven aanzet tot het investeren in de 'best beschikbare technieken'.

Ondanks de recente kwikvervuiling en eerdere krantenberichten over de loodvervuiling in de omgeving van de fabriek aan de rand van het dichtbevolkte Anderlecht, is er volgens de Brusselse autoriteiten weinig aan de hand. "De in 1999 afgegeven milieuvergunning is vijftien jaar geldig", zegt Van den Bruel. "FMM overschrijdt zelden de emissienorm voor lood: 0,5 µg/m³. Er is dan ook geen dringend risico voor de volksgezondheid." Wel is sprake van een sterke bodemverontreiniging die ook het grondwater heeft aangetast, erkent Van den Bruel. "Daarom hebben we vorig jaar maatregelen opgelegd die de verspreiding van deze historische vervuiling tegengaan." Het

bedrijfsterrein is inmiddels afgedamd, in afwachting van de bodemsanering. Hiervoor heeft FMM 600.000 euro gestort in een verplicht saneringsfonds, dat tegen 2014 moet oplopen tot 1,4 miljoen euro. "Dat het bedrijf dan ook definitief de poorten zal sluiten is niet gezegd", zegt Van den Bruel. "Ze kunnen evengoed weer een nieuwe milieuvergunning aanvragen."

Spraakverwarring tussen ministeries

Remi Poppe heeft in maart opnieuw Kamervragen gesteld, toen FMM weer in het nieuws kwam. "Tenslotte had de afvalinzamelaar, Van Peperzeel, in januari net een nieuwe beschikking gekregen", aldus Poppe. Goed voor 15.000 ton loodaccu's, te leveren in 750 transporten

naar Anderlecht, minstens drie vrachtwagens per dag. "Het antwoord van de minister op de eerste Kamervragen over FMM was nogal ontwijkend", zegt Poppe. "Zoals vaker gebeurt, fietst Cramer om de vraagstelling heen en legt ze de verantwoordelijkheid bij de collega's in het buitenland." De VROM-inspectie gaat ervan uit dat de kennisgeving klopt, als het Brusselse ministerie dat zegt. En de minister ziet geen reden om handhavend op te treden. Bovendien zouden de Brusselse collega's hebben gezegd dat het 'onwaarschijnlijk' is dat Nederlandse accu's via België naar Frankrijk worden vervoerd, omdat het aantal Nederlandse accu's dat FMM ontvangt 'gering' is. Zo staat het bijna letterlijk in het antwoord van minister Cramer. "Alsof je 15.000 ton per jaar gering kunt noemen", schimpt Poppe.

Remi Poppe: "Zo'n fabriek zou in Nederland al lang zijn gesloten"

Catherine van Nieuwenhove, werkzaam bij de milieu-inspectie van het Brussels ministerie, weet niet waar die informatie over dit 'geringe' aantal Nederlandse accu's vandaan komt. "Dit stond niet in mijn brief aan VROM-inspecteur Huijbregts", zegt zij. "En het klopt ook niet, want minstens een derde van de accu's komt uit Nederland." Tevens legt Van Nieuwenhove uit hoe een andere spraakverwarring in de wereld is gekomen door een coderingsfout in de beschikkingen. In plaats van de 'eindverwerking' (code R4) vindt bij FMM slechts de 'voorbehandeling' plaats (code R12). "Dat was aan onze aandacht ontsnapt", zegt Van Nieuwenhove. In samenspraak met SenterNovem heeft zij dit onlangs rechtgezet in een brief aan de inzamelaar.

Burgeroorlog in de Franse Ardennen

"Dit geeft ook meteen het zwakke punt aan van de EVOA", zegt Remi Poppe.

"Lidstaten kunnen over de grens geen controle meer uitoefenen en zijn afhankelijk van de informatie die de overheden aldaar verstrekken." In 1999 kreeg hij hetzelfde te horen van de toenmalige minister Pronk: "Op grond van de EVOA geldt in principe een vrij verkeer van goederen. Het nagaan of de informatie over de wijze van verwerking overeenstemt met de praktijk is de verantwoordelijkheid van het land van bestemming."

Destijds ging het om de uitvoer van Nederlandse accu's naar de loodfabriek van Métal Blanc in het Noord-Franse Bourg-Fidèle. Daar had de onderzoeksrechter het bedrijf in 1999 tijdelijk laten sluiten, nadat er van alle kanten protesten waren gerezen over de vervuiling van dit Ardennendorp met ongekende concentraties lood en cadmium. De pittoreske omgeving was – en is – tot in de wijde omtrek vervuild. Boeren mogen hun koeien niet meer weiden en het hooi niet van het land halen, vissers kunnen niet meer vissen en de bewoners van Bourg-Fidèle mogen nog steeds geen groenten eten uit de tuin.

Behalve fabrieksarbeiders zijn er ook kinderen met extreem hoge concentraties lood en cadmium in hun bloed. En arbeiders die lijden aan loodvergiftiging zijn domweg ontslagen. Negentiende-eeuwse toestanden die bijna tot bedrijfsfslui-

ting hebben geleid, ware het niet dat de arbeiders zelf de fabriek hebben opengehouden. Zij voerden een ware terreur tegen de bewoners, die zich onder de bezielende leiding van Denise Schneider hadden verenigd in de milieuvereniging 'Voor de bescherming van Bourg-Fidèle'. "De leugen van de werkgelegenheid", noemde Schneider het feit dat Métal Blanc toen niet voorgoed gesloten is. Pas in 2005 kregen de gedupeerden enige erkenning en compensatie, toen de zaak diende voor de rechtbank in Reims. Métal Blanc werd een boete opgelegd van 100.000 euro en moest 575.000 euro schadevergoeding betalen aan een veertigtal slachtoffers van de milieuvervuiling. "Een schijntje voor het bedrijf", volgens Denise Schneider. Directeur Renaud Bourson verklaarde in de pers zeer tevreden te zijn met de gerechtelijke uitspraak. Twee jaar later, in oktober 2007, oordeelde het Hof van Cassatie in Parijs nogmaals dat het bedrijf Métal Blanc zich schuldig had gemaakt aan 'het in gevaar brengen van derden'.

"Als die gast in de ketel dondert..."

Rechtszaken of niet, de loodfabriek in Bourg-Fidèle draait weer op volle toeren. "En dertig procent van de accu's komt nog steeds uit Nederland", bevestigt directeur Bourson, wanneer ik met Remi Poppe voor de derde keer een bezoek breng aan de fabriek. Waren we in 1999 nog zonder iets te vragen met een televisieploeg van Net 5 de fabriek binnengelopen; nu had Bourson zijn boeltje kennelijk op orde, want we werden met alle égards rondgeleid in de 'opgeschoonde' fabriek die zeven jaar eerder aanleiding was voor een kleine burgeroorlog in het dorp.

Ook hier weer een voorbeeldig bedrijf dat volledig voldoet aan de laatste IPPC-normen en gebruikt maakt van de 'best beschikbare technieken', als je Bourson mag geloven. Inmiddels behoort Métal Blanc volgens de directeur tot een van de milieuvriendelijkste loodfabrieken van Europa, getuige ook de in groene kleuren uitgegeven bedrijfsbrochure met het opschrift: 'recycling in de kleuren van de natuur'. Tussen 1996 en 1999 zegt Bourson 15 miljoen euro te hebben uitgegeven aan milieu-investeringen om het bedrijf binnen de normen te brengen. Het ging om nieuwe filters, waterzuivering, afzuiging en andere maatregelen die ervoor moeten

zorgen dat het lood niet meer in het milieu terecht komt. Toch werken de arbeiders de hele dag met maskers op. "Want de afzuiging werkt nooit honderd procent", zegt Bourson terwijl hij ons rondleidt. En dat zullen we gauw genoeg merken als we de fabriekshal inlopen.

Het lood wordt gesmolten in een grote draaitrommeloven. Wat een indrukwekkend gezicht is, als die opengaat en twee werknemers met vuurvaste schorten de bakken volgieten die vervolgens naar de raffinageketels gaan. Als de oven weer dichtgaat, verdwijnen langzaam ook de zwarte rookwolken – die zeker niet volledig door de afzuiging worden weggezogen. Het vloeibare lood wordt in open bakken aan de loopkat naar de raffinageketels gebracht. Maar kennelijk gaat er iets mis, want bij het gieten van het lood in de ketel ontstaat een geweldige rookwolk. Die doet de jongen naar zijn masker grijpen en enkele stappen opzij zetten om weer op adem te komen. "Jezus, als die gast bovenop de deksel zijn evenwicht verliest en in die ketel dondert", hoor ik Remi hardop denken. "Volstrekt onverantwoord!" Op de vraag hoeveel looddampen door de vele openingen naar buiten ontsnappen moet Bourson het antwoord schuldig blijven. "Een volledig gesloten systeem is onmogelijk", zegt hij. Wat Poppe waagt te betwijfelen: "Als we naar de maan kunnen, moeten we toch ook ons loodafval op een fatsoenlijke wijze kunnen verwerken."

"Een fabriek als Métal Blanc zou in Nederland al lang zijn gesloten", meent Poppe. "De EVOA gaat misschien uit van een mooie gedachte, maar de controle deugt niet. Het neoliberale beleid, met de open grenzen, speelt de afvalmafia in de kaart. Onder het mom van recycling verdwijnt ons chemisch afval elders in het laagste putje. Mijn voorstel is dan ook dat de afvalexporterende landen bij de bureaus moeten kunnen controleren wat er tijdens de verwerking gebeurt. Pas dan kunnen we zelf verantwoordelijkheid nemen en onze minister op de vingers tikken. Nu spelen de lidstaten elkaar de bal toe en gebeurt er niks." Dus gaan de accuexporten gewoon door. En de Nederlanders blijven kampioen inzamelen, vindt men ook in het buitenland.

Tekst: Hans Valkhoff

Creatief met kraken

In veel studentensteden is een groot kamertekort en tegelijkertijd een overschot aan leegstaande kantoorpanden. Groningse jongeren brengen een oude wijsheid in praktijk: kraken is geen probleem, maar een oplossing.

Groningen heeft een naam hoog te houden als het gaat om kraken. In de jaren tachtig bood het gekraakte en inmiddels gelegaliseerde RKZ-ziekenhuis woonruimte aan bijna driehonderd mensen. En het Wolters-Noordhoff Complex was jarenlang hét krakersbolwerk van Noord-Nederland. Hoewel er veel pogingen gedaan zijn om kraken onmogelijk te maken, is het nog altijd een effectieve methode om woonruimte te vinden. “Ik schat dat er op dit moment hier in Groningen ongeveer zestig kraakpanden zijn”, vertelt Niels Jongerius. Hij is een van de mensen achter de Woonwinkel, een initiatief dat de Groninger Studentenbond, Dwars en ROOD Groningen hebben opgezet. “Er is

een groot tekort aan betaalbare woonruimte voor jongeren in de stad. Via de Woonwinkel geven we informatie over de mogelijkheden die er zijn om aan een kamer te komen. Dat kan via een huisjesmelker of een woningbouwvereniging, door een pand te kraken, of via anti-kraak – noem maar op. Het is dus niet zo dat we alleen informatie over kraken geven”, aldus Jongerius.

De woningnood in Groningen is groot. Naar schatting is er een tekort van ongeveer 500 studentenkamers in de stad, daardoor liggen de prijzen hoog. Er zijn genoeg huisbazen in Groningen die er niet voor terugdeinzen om 400 euro te vragen voor een kamer van vier bij drie. “Als je

weet dat tegelijkertijd twaalf procent van alle kantoorruimte er langdurig leegstaat, dan weet je dat het kraken van een kantoor een effectief middel is tegen de woningnood”, aldus Niels. “De tragiek is dat er alleen maar meer kantoren worden bijgebouwd. Groningen is een relatief arme gemeente. Door grond te verkopen aan projectontwikkelaars komt er geld in het laatje. Maar die projectontwikkelaars willen geen goedkope woningen bouwen, want daar verdienen ze bijna niets aan. Ze bouwen liever een kantoor, dat levert meer winst.”

“Mensen denken dat een kraker koelkasten naar ME'ers gooit”

Ruim een half jaar geleden trok de Woonwinkel de aandacht, toen een groot kantoorpand in het centrum van de stad werd gekraakt. Zo'n vijftig studenten hebben inmiddels een kamer in het vijf verdiepingen tellende kantoor. “We

hebben die kraakactie goed voorbereid”, vertelt Niels. “Door op internet te adverteren met een kamer, hebben we vooraf al mensen verzameld die in het pand konden wonen. We hebben iedereen vervolgens uitgenodigd in de Woonwinkel en daar uitgebreid uitgelegd dat het om kraken ging. We hebben iedereen ook meteen een briefje meegegeven voor hun ouders.”

De belangrijkste boodschap aan de krakers in spe was dat kraken iets anders is dan gratis wonen in het pand van een ander. “Iedereen heeft zelf een kamer in het pand moeten bouwen. Keukenvoorzieningen waren er bijna niet. Die hebben de bewoners ook allemaal zelf aan moeten leggen, net zoals douches. Dat er geen huur is, betekent niet dat er geen lasten zijn. Iedereen betaalt voor gas, water, elektriciteit en internet.” Een bewonersbestuur vergadert wekelijks over lopende zaken en eens per drie weken is er een huisvergadering waarbij alle bewoners aanwezig zijn. In zeven maanden tijd onderging het pand een ware transformatie. Kamers zijn ingericht tot gezellige woon- en studieplekken. Hoekjes in de gang werden barretjes en grote ruimtes doen dienst als centrale keuken en huiskamer. De bedrijfskantine wordt gebruikt voor tentoonstellingen en binnenkort worden er op zondag kerkdiensten gehouden.

Een rondje door het pand bewijst dat het vroegere kantoor wordt bewoond door een gemêleerd gezelschap. Tot de krakers behoren veel eerstejaarsstudenten die net uit huis zijn. Tussen de bewoners zit slechts een enkele ‘ervaren’ kraker. Een MBO-student van een verkoopopleiding woont naast een student Management & Economie; dat is niet het doorsnee beeld dat je voor ogen hebt als je aan krakers denkt. “Nee, en dat is maar goed ook”, zegt Niels Jongerius. “Mensen denken meteen dat een kraker iemand is met een bivakmuts op, die koelkasten naar ME’ers gooit. Wij willen laten zien dat krakers gewone mensen zijn en dat het kraken van leegstaande kantoren een oplossing is voor de woningnood.” Een van de bewoners van het pand is Marcel Vissers, die een opleiding volgt tot verkoopmanager. “Ik woonde nog thuis en wilde dit studiejaar graag op kamers. Financieel kan ik het best opbrengen om een dure kamer te huren, maar ik kom er gewoon niet tussen. De wachlijsten zijn enorm. Ik was dus heel blij

toen ik hier wel terecht kon. Kraken is misschien niet de beste oplossing voor woningnood, maar wel het beste alternatief.”

“De brandweer komt regelmatig controleren”

Meteen na de kraak zijn er met de politie en brandweer afspraken gemaakt over de veiligheid. Niels Jongerius: “Het is een groot pand en er staat nog een aantal ruimtes leeg, maar in verband met de veiligheid wil de brandweer liever niet dat er meer dan vijftig mensen in het pand wonen. De brandweer komt nog steeds regelmatig controleren en is blij dat we voldoen aan alle brandeisen. Er zijn de afgelopen jaren in Groningen twee grote branden geweest in studentenhuizen, dus we willen graag aan de brandweervorschriften voldoen.”

De krakers maakten ook een afspraak met de eigenaar, een investeringsmaatschappij. Die is niet blij met de kraak van het pand, maar stond er wel voor open om afspraken te maken over het betalen voor gebruik van gas, elektriciteit en water. “We hebben ook geprobeerd om het pand van ze te huren, maar ondanks al het overleg dat we gevoerd hebben, kwamen we daar samen niet uit. Er is wel afgesproken dat een Groningse woningcorporatie het pand kan kopen.” Ondanks die afspraken en het overleg, probeert de eigenaar de krakers nu uit het pand te krijgen. De investerings-

maatschappij beweert een huurder te hebben en eist om die reden dat de krakers vertrekken. Dat klinkt dramatisch, maar de krakers zijn niet onder de indruk. Niels: “Onze advocaat zegt dat we redenen genoeg hebben om optimistisch te zijn. Ze kunnen ons er wel uit willen zetten, maar zij hebben een gebruikersovereenkomst met ons getekend die rechtsgeldig is. Bovendien wordt er nog met de woningcorporatie onderhandeld over verkoop van het pand. Het is dus maar de vraag of de krakers werkelijk moeten vertrekken.”

Afgelopen maand organiseerde de Woonwinkel een symbolische sleuteloverdracht voor de bewoners. “De bewoners hebben in zeven maanden tijd bewezen dat ze goed in staat zijn het pand te beheren”, legt Niels uit. “Ze hebben de hulp van de Woonwinkel dus niet meer nodig. Vandaar de sleuteloverdracht.” Tegelijk met de sleuteloverdracht werd ook een rondleiding gegeven voor raadsleden en andere geïnteresseerde Stadgers. “We willen er bij de gemeente op aandringen dat er vanaf nu alleen nog maar kantoren gebouwd worden waar eenvoudig keukens, douches en andere woonvoorzieningen ingezet kunnen worden. Dan kun je besluiten om een kantoor dat lange tijd leegstaat eenvoudig om te bouwen voor bewoning.”

Tekst Patrick Arink
Foto's Rick Akkerman

Manneke pissig

Broedertwist in België. Walen en Vlamingen staan als kemphanen tegenover elkaar. Verwijten vliegen over en weer, en bijna niemand geeft een cent voor de nieuwe regering-Leterme. Welke crisis zit er achter de sentimenten?

“De Vlaams-Waalse tegenstellingen dringen tegenwoordig door in elk debat, al heeft ’t er niks mee te maken”, zegt de Vlaamse professor Jan Blommaert, hoogleraar antropologie en sociolinguïstiek aan de Universiteit van Tilburg. “Een voorbeeld. Onlangs veroordeelde de VN de zogenaamde wooncode in ons migratiebeleid, die stelt dat mensen de taal moeten spreken van het land waar ze wonen. Maar omdat ook de Franstaligen daartegen protesteren, redeneren veel Vlamingen dat het ‘dus’ wel in het Vlaams belang zal zijn. Het is mode om alle verschillen te interpreteren als cultuurverschillen, niet alleen in België.” Volgens Blommaert bestaat België in de praktijk al uit twee staten: “De grondwet splitst België al in twee taalgroepen, je bent Vlaams of Waals, als persoon maar ook als politieke partij. Er is zelfs geen Belgische publieke opinie. Vlaanderen en Wallonië hebben hun eigen

media en die analyseren alles naar gelang hun eigen, Vlaamse of Waalse positie.” Zo laat Paul Vanden Bavière, uitgever van webzine Uitpers en voormalig journalist bij De Standaard, er desgevraagd geen gras over groeien: “Vlamingen in Wallonië spreken Frans, maar Walen in Vlaanderen over het algemeen geen Nederlands. Vlamingen doen systematisch alle toegevingen; zij doen altijd de concessies.”

“Het échte probleem is het verlies van koopkracht”

Het is die gespleten infrastructuur die volgens professor Blommaert heeft geleid tot de huidige situatie. “Dat alle partijen radicale gewestelijke eisen gingen stellen (België bestaat uit drie gewesten: Vlaanderen, Wallonië en Brussel –red.), ligt ook aan het verbod op landelijke partijen. Op die basis is het extreem moeilijk een federale, landelijke regering te formeren. Tegenwoordig is vermeend

kiezersbedrog, dus terugkomen op die extreme gewestelijke eisen, de grootste politieke misdaad die je zou kunnen begaan. De nieuwe premier Yves Leterme is daar ingetrapt. Door zijn koppigheid heeft hij de vernedering moeten ondergaan van een tussentijdse regering onder leiding van Verhofstad en de VLD, de partij van de Vlaamse liberalen.” België kan in de ogen van Blommaert alleen blijven bestaan als genoemde infrastructuur wordt aangepakt. “Een federale kieskring is daarvoor de eerste voorwaarde. Verder is subsidiariteit een goed beginsel: je moet zeggenschap daar neerleggen waar die het beste werkt. De huidige infrastructuur of staatsinrichting maakt dat elk landelijk beleid per definitie bureaucratischer is dan gewestelijk beleid. Dit omdat de federatie rekening moet houden met de macht van de gewesten. Bij decentralisatie vallen die extra schijven weg.” Over de huidige regering is Blommaert heel duidelijk: “Alleen de vijanden van

Leterme hebben er belang bij dat hij premier is geworden. Leterme heeft zich een gifbeker ingeschonken en zijn vijanden zullen hem dwingen die tot de laatste druppel leeg te drinken, waarna hij voor altijd verdwijnt. Binnen zes maanden valt deze regering en dan zijn zijn nieuwe verkiezingen de enige uitweg. Partijen zullen die verkiezingen waarschijnlijk in gaan met een stuk minder gewestelijke eisen dan in 2007. Juist federale thema's als werkgelegenheid en koopkracht, globalisering en de Belgische concurrentiepositie zullen belangrijke plekken innemen. En pas dan zal het mogelijk zijn om een fatsoenlijke federale regering te formeren. Mensen zijn dit soort crises echt beu. De regeringsformatie werd opgehouden door futiliteiten als de opsplitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde, wat voor de meeste Belgen volstrekt oninteressant is. Hun echte probleem is het verlies van koopkracht. *It's the economy, stupid!*"

“Antwerpse cafébazen betaalden meer belasting dan Waalse hoogovens”

Bij de onafhankelijkheid in 1830 was België de facto een Franstalig land met een uit Duitsland afkomstig koningshuis. Om de Franse aanspraken op België te weerstaan, steunde het koningshuis de

Vlaamse strijd voor behoud van het Nederlands. De eis van Wallonië om Franstalig te blijven, leidde uiteindelijk tot de huidige situatie: Franstalig in Wallonië, tweetalig in Vlaanderen. Volgens Paul Vanden Bavière hebben de Vlamingen deze onderdanige rol altijd volgehouden. “Maar nu zien we voor het eerst in de geschiedenis dat de Vlamingen hun been stijf houden”, zo beoordeelt hij de houding van de Vlaamse partijen in de regeringsonderhandelingen. “Per jaar gaat er vijfenhalf miljard euro van Vlaanderen naar Wallonië. Afscheiding zou nu voor Wallonië catastrofaal zijn, en dus opteren zij voor meer federalisme. Maar het gaat uitsluitend om het geld. In Wallonië wordt je veel sneller doorgestuurd naar een specialist dan in Vlaanderen, waardoor de Walen met minder inwoners meer geld gebruiken voor hun gezondheidszorg dan Vlaanderen. Daarin zijn ze dus financieel afhankelijk van het voortbestaan van België als federale staat. Dat geeft natuurlijk wrijving, want iedereen kan dit sommetje maken. De zogenaamde solidariteit die Walen vragen, is eenzijdige centen-solidariteit.”

Voor de Tweede Wereldoorlog was Wallonië door zijn kolen- en staalindustrie economisch sterker dan Vlaanderen. Vanden Bavière: “Maar daar is Wallonië

niet beter van geworden, omdat belastingen daar in die tijd amper bestonden. De cafébazen van Antwerpen betaalden meer belasting dan alle hoogovens van Wallonië bij elkaar. Het Waalse patronaat heeft ook geen verbondenheid getoond met de streek; ze vertrokken nadat ze hun geld verdiend hadden naar het buitenland. Dus ook in die zogenaamde goede tijden voor Wallonië droegen Vlamingen met hun belastingen nog altijd meer bij aan de kas van België dan de Walen. Dat laatste ontkracht een belangrijk Waals argument. Namelijk hun stelling dat tot aan de jaren tachtig Wallonië het rijkste gebied was en toen ook solidair was met België en de Vlamingen, en dat het nu dus de beurt is aan België en Vlaanderen om solidair te zijn met Wallonië.”

“Het is een flauwekul-idee dat wie dezelfde taal spreekt, ook hetzelfde is”

De vermeende ‘gerechtvaardigde Vlaamse eisen’ waar de Franstalige partijen aan zouden moeten toegeven, getuigen volgens professor Blommaert echter van een streng-nationalistische visie op de natie-staat. “Vlaanderen en Wallonië zijn allebei te klein voor deze geglobaliseerde wereld en te klein voor Europa. De natiestaat is anno 2008 veel heterogener en op rationele gronden kun je beslissen dat een bepaalde schaal nodig is om goed beleid te kunnen voeren. Maar in België wordt nog geredeneerd dat Vlaanderen Nederlands is en Wallonië Frans, dat is gewoon etnisch nationalisme. Het idee dat als men dezelfde taal spreekt, dat men dan hetzelfde is; dat zo'n land dan ook homogeen en dus goed is. Flauwekul.”

Blommaert ziet Walen vooral hun echte belangen verdedigen: “Als sociale zaken en werkgelegenheid nu gesplitst worden, is dat funest voor Wallonië. Dat leidt onherroepelijk tot een serieuze recessie of het volledig ontmantelen van de verzorgingsstaat. Dat zijn echt grote en serieuze belangen, maar in de Vlaamse media wordt dat eenzijdig uitgelegd als Waalse arrogantie. Dat steeds meer Vlamingen dat nu ook gaan beseffen, is goed nieuws.”

BELGISCH PROBLEEM RAAKT OÓK NEDERLANDERS

Tekst Johan van den Hout

Illustratie Immitz

Foto Photo News / Hollandse Hoogte

“Links laat het internet rechts liggen”

Websites spelen een steeds grotere rol in de politieke meningsvorming. Maar erg representatief zijn de discussies op internet meestal niet. “Waar blijft de linkse tegenhanger met het bereik van GeenStijl.nl?”

Je foto's delen op flickr.com, je video uploaden naar YouTube, gezamenlijk aan de online encyclopedie Wikipedia werken, zelf nieuws aandragen via Nujij.nl – en dat alles dan weer aanprijzen en delen met je 'online-identiteit' op vriendennetwerk Hyves.nl. Dat is internet anno nu. 'Web 2.0' is de aanduiding voor de nieuwe generatie van het *World Wide Web*. Grofweg komt het erop neer dat de gebruikers samen de inhoud van het internet bepalen.

De populariteit van het fenomeen Wikipedia, waar iedereen kan bijdragen aan de lemma's (encyclopedische onderwerpen), staat voor sommigen gelijk aan de democratisering van kennis en waarheid. Het idee is dat je samen meer weet dan één en dat het geheel meer is dan de som van de delen. Het begin van een wereld waar alle informatie gratis beschikbaar is en niemand meer op achterstand wordt gezet. Bij Wikipedia is de kennis immers van (en vooral voor) iedereen. Maar anderen zien in de gevolgen van Web 2.0-applicaties zoals Wikipedia een gruwel, omdat de waarheid van 'de massa' het werk van

serieuze onderzoekers zou verdringen. Criticus Andrew Keen, auteur van het boek *The Cult of the Amateur: How Today's Internet is Killing Our Culture*, gaat zelfs zover dat hij Web 2.0 een ramp noemt voor kennis, democratie en cultuur. Er is geen waardering meer voor experts, want de kennis van een zeventienjarige is evenveel waard als die van een geleerde.

“Vooroordelen leiden op internet snel een eigen leven”

“De waarheid ligt in het midden,” stelt Bas Stoffelsen, multimedia-coördinator van de SP. “Web 2.0 is zeker een vooruitgang, mits het serieus genomen wordt. Kijk, op zichzelf is het geweldig dat alle informatie van de wereld binnen het bereik van je muisklik ligt; dat iedereen met elkaar in contact kan komen en de inhoud helemaal

In de SP-studio, met Bas Stoffelsen (rechts): "Zendtijd hoeft niet meer gekocht te worden"

media zijn naam op door aanhoudende berichtgeving en gunstige peilingen. Sowieso zijn aanhangers van de Democraten sterk vertegenwoordigd op het Amerikaanse net. Websites als Moveon.org en Dailykos.com hebben een enorme slagkracht, waar de Republikeinen nog steeds geen goed antwoord op lijken te hebben.

"Op het Nederlandse web zijn vooral rechtse activisten sterk vertegenwoordigd", zegt Bas Stoffelsen. "Als je peilingen op websites moet geloven, bezitten Wilders en Verdonk samen een tweederde meerderheid. Bij de eerste webpeilingen over de commotie rondom Fitna gaf een meerderheid van de deelnemende internetters aan het kabinet niet te geloven. Vervolgens namen de media dat min of meer klakkeloos over als 'de' mening van 'de' Nederlanders. Het getal werd snel achterhaald door echte peilingen, maar de berichtgeving zette wel de toon van het debat. Zo zie je wat de kracht van het internet kan zijn."

"We moeten het gewoon dóén; met zinnvolle bijdragen"

De SP heeft met www.sp.nl de best bezochte politieke site van Nederland heeft en sleept regelmatig internetprijzen in de wacht voor structuur, vormgeving en innovatie. Toch lijken SP'ers veelal te ontbreken op andere internetforums, weblogs en overige plekken waar mensen discussiëren over alles wat hen bezighoudt. Stoffelsen: "Waarom valt bij bijna elke nieuwswebsite de peiling rechts uit? Waarom blijven aanmatigende berichten onweerlegd? Waar blijft de linkse tegenhanger van Geenstijl, met een enorm bereik? Ik durf te stellen dat links het internet rechts laat liggen. Waarom? Misschien wel omdat de omgangsvormen absoluut niet altijd even vriendelijk zijn. Misschien omdat het niet fijn is om te discussiëren met mensen die jou het liefst wegzetten als 'oude communist die het liefst iedereen in de bijstand ziet'. Al zijn SP'ers wel gewend om tegen de stroom in te gaan – dus dat kan het probleem toch niet zijn?"

Landelijk SP-webcoördinator Herman Beekers wijst op de overeenkomsten tussen reguliere actievormen en internet-activisme. "Net als de kraam op de markt

en de folder in de bus, is het internet een plek om mensen met onze ideeën in aanraking te laten komen – met ze in gesprek te gaan, vooroordelen weg te nemen en ze te laten zien dat het echt anders kan. Zoals wij mensen in de wijken kunnen mobiliseren om te protesteren en daardoor de publieke opinie kunnen laten kantelen, zo slaagt rechts daar nu op internet in." Volgens Beekers is dat jammer, want "met 50.000 leden, een veelvoud aan stemmers, en een nog veel groter links blok" is de slagkracht voor een links tegengeluid er wel degelijk. "We moeten het alleen dóén; met gedegen analyses, argumenten en zinvolle bijdragen. Zo kunnen we Web 2.0 tot een waardevolle ontwikkeling maken, en het laten bijdragen aan de strijd voor een betere échte wereld."

Tekst: Rob Janssen en Barry Smit
Foto: Daniel de Wit

"...EN HET KOST BIJNA NIETS"

"Door de komst van internet zijn meer mensen makkelijker te bereiken", zegt Bas Stoffelsen. "Het interessante daarbij is dat de kosten minimaal zijn. De *viral movies* met Jan Marijnissen zijn een goed voorbeeld. De kosten blijven beperkt tot het maken van de filmpjes, want reclamezendtijd hoeft niet meer gekocht te worden. Als je dan weet dat die virals drieënhalf miljoen keer bekeken zijn, reken dan maar uit wat je aan zendtijd kwijt zou zijn geweest." Maar niet alleen de bereikbaarheid van mensen verandert. Ook de manier van nieuws en informatie vergaren is aan verandering onderhevig. Traditionele media verliezen terrein door online initiatieven. Stoffelsen: "Op zich een goede zaak. Mensen kunnen zich op meerdere manieren informeren. En ook hier kost het bijna niets. Met het geld voor een krantenabonnement van één jaar koop je een computer waarmee je alle kranten ter wereld kunt lezen. Maar ook hier geldt: de kwaliteit moet er uiteindelijk niet onder gaan lijden. En dat lijkt helaas vaak wel het geval."

Foto Karen Veldkamp

“Metal-fans zijn lieverds”

Jochien Timmer (25) uit Veenendaal werkt in een dagopvang voor dak- en thuislozen in Utrecht. Een druk leven en het werk in de grote stad doen haar verlangen naar rustige plekken. Al vindt ze haar woonplaats voor jongeren weer iets té rustig.

Hoe lang ben je al lid van de SP?

“Sinds 2001. Toen ik tijdens mijn eerste stage in de dagopvang voor daklozen op heftige misstanden stuitte en tegelijkertijd zag dat échte oplossingen uitbleven, werd ik lid.”

Heb je hobby's?

“Metal muziek, hardlopen, yoga. En ik bestudeer graag de geschiedenis van de Vikingen.”

Wat is je favoriete plek op deze wereld?

“Ach, er zijn zoveel mooie plaatsen. Wel hebben de rustige plekken mijn voorkeur; niet de steden. Ik ben net terug uit de Schotse Hooglanden. Kijk, dát vind ik nou mooi!”

Wat brengt de kapitalist in je naar boven?

“De *Metal Market*. Dat is een soort beurs waar van alles op het

gebied van metal muziek te koop is. Maar meestal lukt het me wel om me een beetje in te houden.”

Metal, Vikingen, de Schotse Hooglanden: stoere liefhebberijen heb je...

“Het verbaast me dat blijkbaar iedereen denkt dat de Vikingen woeste barbaren waren, terwijl ze zich intensief bezighielden met poëzie en rechtspraak. Hetzelfde geldt voor metal-fans. Dat zijn in de regel heel gemoedelijke mensen, een soort hippies bijna. Lieverds zijn het.”

Heb je nog politieke ambities?

“Ja. Ik zou graag willen dat er eens wat meer actie komt in Veenendaal. Het is een slaapstad; voor jongeren is er zo goed als niks te doen. Ze kunnen hun ei niet kwijt hier en dat zorgt voor onrust. Actie is dus nodig om dat te veranderen.”

HOREN

Inhalor

De driekoppige gitaarband Ventolin uit Deventer bestaat pas een jaar, doet alles zelf en treedt nog niet op. Toch krijgt hun debuut-cd *Inhalor* goede kritieken uit de hele wereld. Hoe dat kan? Internet! Ventolin nam de nummers zelf op en zette ze vervolgens online. Sites als Garageband, MySpace en Hyves deden de rest. De reacties en tips van andere muzikanten die de band op die manier bereiken worden naar eigen zeggen meegenomen in de muzikale ontwikkeling. Optreden komt nog wel, zo redeneert Ventolin. In ieder geval beloven de liedjes op *Inhalor* veel aardigs voor de toekomst. Stevige, aanstekelijke gitaarpop van eigen bodem. (RJ)

Ventolin
Inhalor
www.ventolinmusic.com

ZIEN

Beck

De Zweedse detectiveserie Beck blinkt uit in sterke verhaallijnen, karakteristieke maar geloofwaardige personages en spanning van begin tot eind. In Nederland waren de afleveringen te zien bij de KRO, daarvan zijn er nu acht zijn verschenen op twee dvd's. Gebaseerd op de boeken van schrijversecht paar Maj Sjöwall en Per Wahlöö zijn de films op het eerste oog rustig van opzet, maar je voelt dat er voortdurend iets broeit; tussen politiemensen onderling, tussen criminelen, maar ook algemeen maatschappelijk. Actie is daaraan ondergeschikt in Beck. Belangrijker lijkt de schets van de Zweedse samenleving, die in Nederland soms wat al te gemakkelijk opgehemeld wordt. (RJ)

Beck
Nu verkrijgbaar op dvd

LEZEN

De kunst van de politieke moord

Guatemala, 1998. Twee dagen nadat bisschop Gerardi een onderzoeksrapport heeft gepresenteerd over de gruwelen van 36 jaar staatsrepressie, wordt hij vermoord. Een politiek motief ligt voor de hand, maar het gerechtelijk onderzoek spitst zich toe op de meest onwaarschijnlijke hypothesen. De rechtszaak biedt een unieke inkijk in het (dis)functioneren van de Latijns-Amerikaanse rechtspraak. Op basis van uitvoerig onderzoekswerk maakte journalist en romanschrijver Goldman een reconstructie van de huiveringwekkende intriges. Daarmee heeft hij een welverdiend monument toegevoegd aan Gerardi's nalatenschap. (DdJ)

De kunst van de politieke moord: Wie vermoordde de bisschop?
Francisco Goldman, vert. Gerda Baardman en An de Greef • Uitgeverij Lebowski

BELEVEN

Dienstweigeraars en deserteurs

Door Rob Janssen

Het is verbazend hoe snel sommige hooggeplaatste nazi's tegen het einde van de Tweede Wereldoorlog een ander toentje gingen zingen, toen de grond te heet onder hun voeten werd. Zo had SS-chef Heinrich Himmler - twintig jaar lang wellicht de trouwste volgeling van de Führer - weinig moeite om in het geheim onderhandelingen te voeren met de Geallieerden. Veldmaarschalk Paulus, die van zijn manschappen bij Stalingrad 'vechten tot de laatste man' eiste, gaf zich schielijk over toen de Russen bij zijn eigen hoofdkwartier opdoken. Zo ging dat. Waar de kleine man bij desertie of diensweigeren - of iets wat daarop leek - meteen geëxecuteerd werd, hadden tal van nazi-bobo's geen last van wroeging om hun eigen hachje te redden.

De tentoonstelling 'Onderdrukking en Bevrijding' gaat over jonge Duitse mannen die in de oorlog wél met hun geweten in de knoop kwamen. Zij konden het bijvoorbeeld niet over hun hart verkrijgen om deel te nemen aan de executies van onschuldige burgers in met name Polen en Rusland. Of ze verklaarden dat ze als Jehova's Getuige de eed aan Adolf Hitler niet konden afleggen en dus niet in de Wehrmacht konden dienen. En dus waren ze diensweigeraars of deserteurs en betaalden hun principes met hun leven. De tentoonstelling is het resultaat van langdurige research van het *Antikriegsmuseum* in Berlijn-Brandenburg naar dit tot nu toe zwaar onderbelichte aspect van het Derde Rijk.

Onder meer teruggevonden foto's en door familie bewaarde brieven van deserteurs en diensweigeraars doen op beklemmende wijze verslag hoe zij met hun principes omgingen in deze gitzwarte periode van de moderne geschiedenis.

'Onderdrukking en Bevrijding' is van 4 april t/m eind augustus 2008 in het Museum Liberty Park in Overloon te zien.

Herkeuringen WAO

In de Tribune van maart geeft Paul Ulenbelt een half plusje voor Balkenende IV. Dit omdat de onredelijke herkeuringen van oudere WAO'ers in het regeerakkoord van Balkenende IV ongedaan zouden zijn gemaakt. Ik ben zo'n oudere WAO'er (volledig afgekeurd) en zat dus in de groep die herkeurd moest worden. Op 30 januari 2007 ben ik volgens de nieuwe normen medisch gekeurd. Daaruit bleek dat er een geringe restcapaciteit was. Een paar dagen later werd bekend dat de herkeuringen voor mijn leeftijdscategorie zouden worden stopgezet. Ik ben daarom ook niet opgeroepen voor de arbeidsdeskundige. Tot afgelopen maart. Ik kreeg een oproep om bij de UWV arbeidsdeskundige te verschijnen. U kunt zich mijn onsteltnis voorstellen. Ik word opgeroepen voor een nieuwe volledige herkeuring, volgens de oude richtlijnen. Dit beleid heeft minister Donner voor mij en mijn leeftijdsgenoten in november 2007 bepaald. Beste Paul, kan dit halve plusje nog worden veranderd in een DIKKE MIN?

Naam en adres bij de redactie bekend

Inburgeringscursus

Las zojuist in de Gelderlander dat nieuwkomers binnen drieënhalve jaar hun inburgeringscursus (inclusief taalcursus) met succes moeten afronden. Tien tot twintig procent van de witte én zwarte mensen zal nooit een tekst goed kunnen lezen of een eenvoudig verslag op papier kunnen zetten. Moet dan straks één persoon uit een gezin naar het land van herkomst, omdat hij of zij te weinig intelligentie heeft om hier economisch nuttig te zijn? Terwijl juist deze persoon zich zonder de nabijheid van het gezin misschien niet zal kunnen redden? Hoe wordt door de afnemers van de taaltoets omgegaan met dit probleem?

Martien van de Voort, Haps

Olympische Spelen

Naast het issue van schending van de mensenrechten; de handelsbetrekkingen met China, waar de Nederlandse bedrijven

graag gebruik van maken vanwege de lagere productiekosten en hogere winsten, mogen wel eens heroverwogen worden.

Kinderspeelgoed met gif en lood erin, kranen met een te hoog cadmiumgehalte, medicijnen met een verboden ingrediënt. Ook dat komt vanuit China naar Nederland. De opmars van China naar een kapitalistische handelsnatie met een communistisch tintje, daar ben ik niet op tegen omdat ik ook de Chinese bevolking een hogere levensstandaard gun. Maar er moeten wel eisen – en gecontroleerde eisen – aan worden gesteld voor de bescherming van de Nederlandse bevolking. Inclusief de Chinese gemeenschap in Nederland. De overheid moet zich harder inzetten voor veilige producten en strikte eisen stellen aan die producten en aan de Nederlandse bedrijven die deze daar laten produceren. Het is niet de Nederlandse handelsgeest über alles.

Henry van Beek, Metslawier

Olympische Spelen 2

Dagelijks zien wij hoe de Chinese leiders het Tibetaanse volk onderdrukken. Daarbij schuwen zij het geweld geenszins. Tevens verhinderen zij alle journalistieke berichten naar buiten, inclusief het telefoon- en internetverkeer. Zij willen tot hun eigen eer en glorie dat de Olympische spelen een succes worden. Tegelijkertijd zien wij dat vanwege de schending van de mensenrechten verschillende landen en sporters afhaken. Door velen wordt betwijfeld of wij hen door een boycot op andere gedachten kunnen brengen. Zij hebben inderdaad alle economische macht om hun zin door te geld drijven. Er is echter een achilleshiel van dit Aziatische volk, namelijk hun hoog ontwikkelde eergevoel. Een boycot werkt als een *blaming and shaming*, waarvoor ook zij op de knieën zullen gaan. Wat is nu meer waard: een medaille waarvoor je vier jaar hebt getraind of een mensenleven?

Piet Bakx, Tilburg

Hondenbeleid

Ben ik blij dat ik niet in Tilburg woon (Tribune april). Op het bestuur van de stad waar ik woon heb ik heel wat aan te merken, maar het zijn leukerdjes vergeleken bij Tilburg.

Volgens mij hebben alle stedelingen last van hondenpoep. Dat is geen specifiek Tilburgs probleem. Hoewel het in onze stad een stuk is verbeterd met de ingebruikname van de poepzuigers. Die zijn aangeschaft uit de opbrengst van de hondenbelasting, denk ik. Maar Tilburg wil het 'modern' aanpakken met een DNA-database. Daarnaast hangen er nog lekker veel camera's en worden 'road-blocks' gehouden (is er geen Nederlandse term voor?). En vingerafdrukken checken. Als dit geen satire is, is Tilburg (met stip!) de beroerdste stad in Nederland om te wonen.

Cicilia Ph. Veltman, Dordrecht

Hondenbeleid 2

Geweldig, die vrouw met dat poepzakje. Zij is echt een uitzondering. En: loslopende honden kom je echt overal tegen. En als je een keer wat zegt over een loslopende hond die je kinderen besnuffelt of bespringt, dan krijg je vaak het commentaar: "Hij doet niets hoor!" Of erger (en echt gebeurd) "Hou zelf je kind maar bij je!" Dus: prima die regels, nu nog zorgen dat ze nageleefd worden. Wij hebben als buurtbewoners trouwens samen een oplossing gezocht voor onze parkstrook: een deel is nu voor honden, een ander deel voor spelende kinderen. Die teckel op foto 4 is misschien niet gecharmeerd van een vies speelwiteitje, maar kinderen ook niet.

Anita Hegeman, Utrecht

Prik mee:
PRIKBORD@SP.NL

De oplettende lezer

Meerdere lezers hebben ons er op attent gemaakt dat er een fout is geslopen in de historische kruiswoordtest (Tribune maart). De omschrijving van 7 verticaal was bij 9 verticaal terechtgekomen – en had moeten luiden: 'Paramilitaire eenheid, oorspronkelijk persoonlijke lijfwacht Adolf Hitler (2, afk.)'. De omschrijving van 9 verticaal ontbrak, maar had moeten zijn: 'Hier vochten, in 1574, Lodewijk en Hendrik van Nassau tegen de Spanjaarden. Zij verloren de veldslag zowel als hun leven.' Excuses voor het ongemak.

De puzzelredactie

UITGELICHT

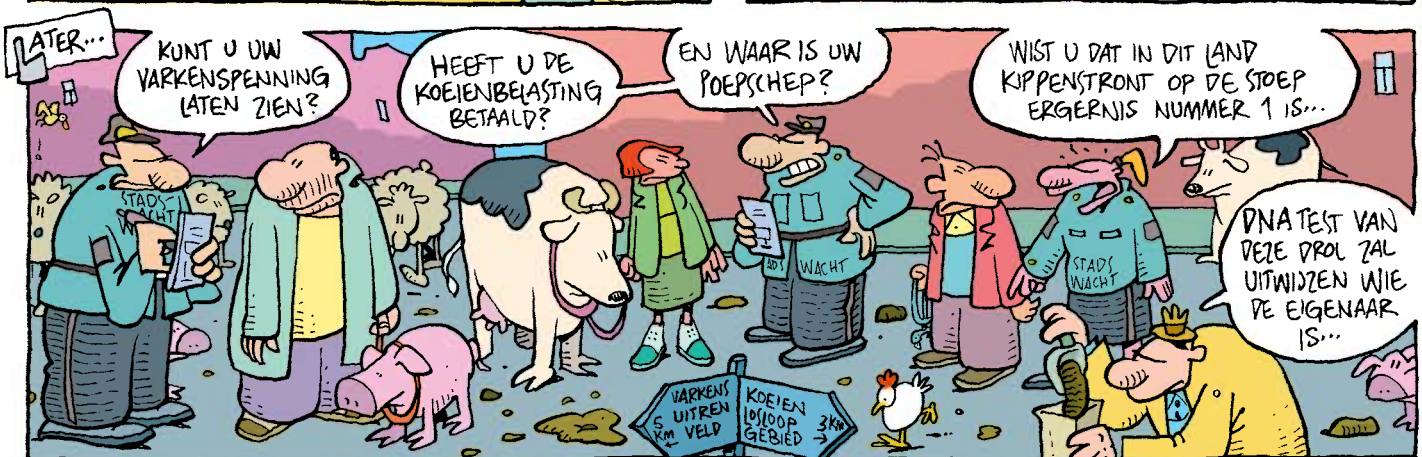
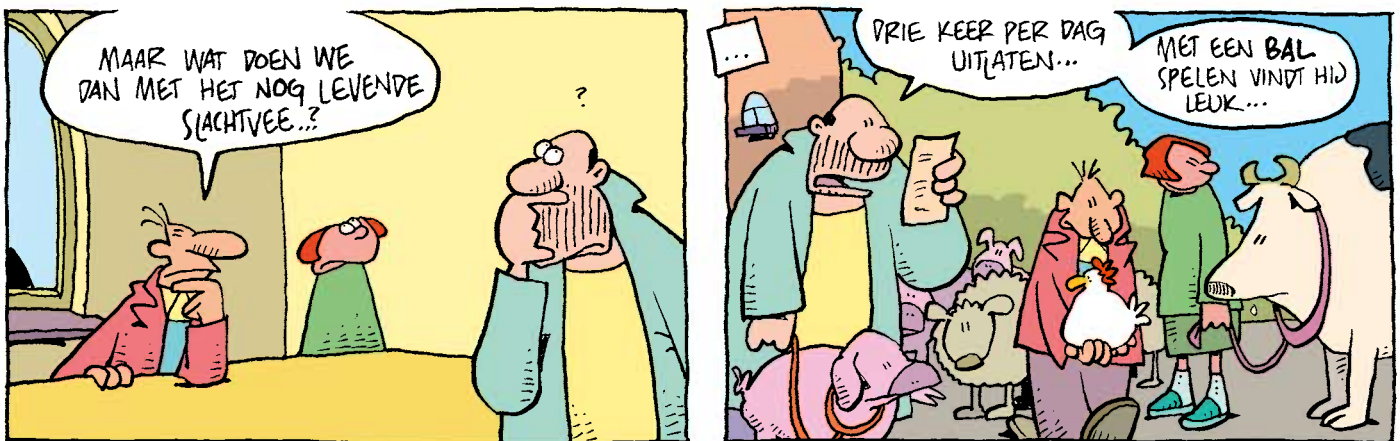
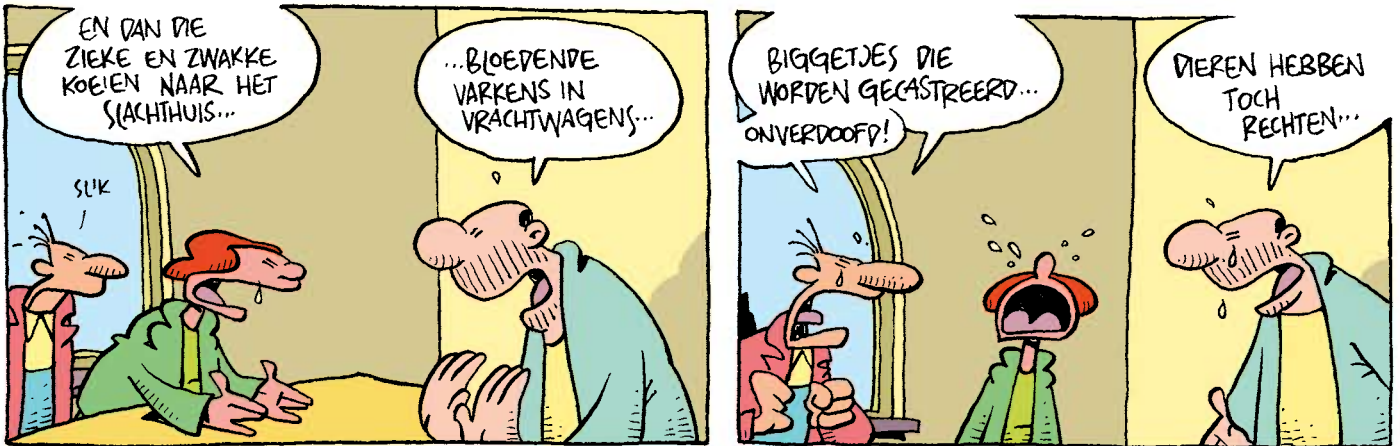
Ceci n'est pas un camping

Om de groeiende stroom mensen op te vangen die uit hun huis zijn gezet, heeft het stadsbestuur van Ontario (Californië) een tentenkamp ingericht. Het afgelopen jaar is het aantal daklozen in de VS met ruim een miljoen toegenomen, als gevolg van de hypotheekcrisis.

Foto's: Polaris / Hollandse Hoogte

THEO DE BUURTCONGIERGE

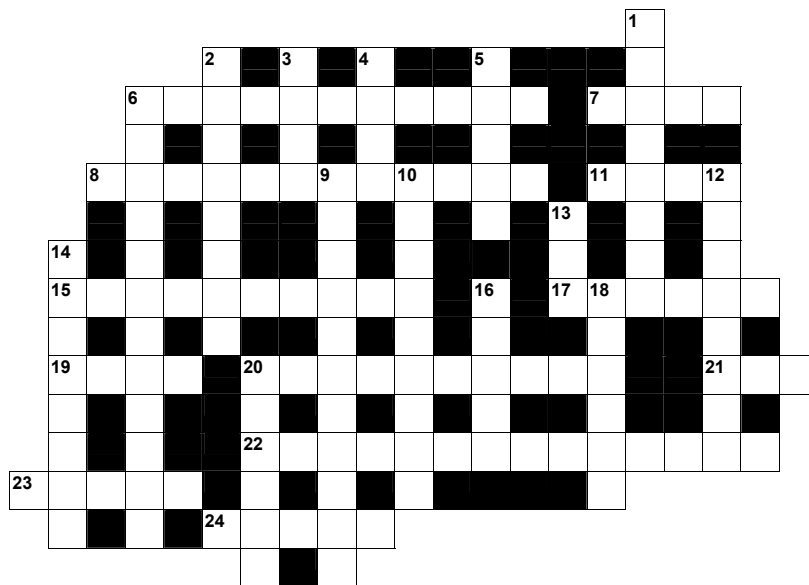

Horizontaal

6. Ondergronds, deze peuterspeelzaal? (11) - 7. Wij (in Frankrijk) hebben de Elf in bezit (4) - 8. Visite gaat naar het kleine kamertje (12) - 11. Koffiedik stelt niets voor (4) - 15. De hond is dolblij na zijn avondwandeling (10) - 17. Benauwend vreemde taal (6) - 19. Neem eens aan dat ze een koppel zijn (4) - 20. Jezelf te hoog belasten? Het gaat niet om antwoorden (10) - 21. Ma is bekaf (3) - 22. De laatste episode van de tv-serie speelt zich af in een kasteel (14) - 23. Spijkerhard aan de doods-kist (5) - 24. Hoofdstad in Europa is om te huilen (5)

Verticaal

1. Tijdschrift met breed uitzicht (8) - 2. Viervoeter heeft grote bek (8) - 3. Geeft honend licht (4) - 4. Kunst maken? Voor de (mythologische) vrouw (4) - 5. Gevallen punthoed (5) - 6. Schrijft de koningin hier (nog) mee? (12) - 9. Voor de gek gehouden door de visser! (11) - 10. Is de hete nieuwe liefde van een ster (9) - 12. Steeds vaker een dessert nuttigen (8) - 13. Met deze kaart lok je vissen (3) - 14. Makelaar geeft ook advies over de inboedel (8) - 16. Met ijzer gegoten proefmonster (5) - 18. Schilderwerk op een deurvlak (6) - 20. Schelpdier is niet spraakzaam (6)

Stuur uw oplossing, uitsluitend per brief(kaart), vóór 27 mei naar de Puzzelredactie van de Tribune, Vijverhofstraat 65, 3032 SC Rotterdam. Onder de inzenders van een goede oplossing wordt een gesigneerd boek verloot uit de SP-boekenstal.

Winnaar cryptogram april: Marianne Postma uit Bovenkarspel

KORT NEDERLANDS

De opdracht: de LIJST geeft een aantal *bestaande* afkortingen. Het is de bedoeling dat u zelf voor iedere afkorting een *niet-bestaande* invulling verzint. De redactie zal de alternatieve inzendingen beoordelen op originaliteit. Actualiteit, maatschappelijke relevantie en humor zijn niet noodzakelijk maar worden hoog gewaardeerd. We geven er een drietal VOORBEELDEN bij.

Voor hen die wat extra complexiteit wensen: probeer een *variant* te maken op de oorspronkelijke betekenis, maar gebruik geen enkel woord uit het origineel!

- 1 AMA Alleenstaande Minderjarige Asielzoeker
 voorbeeld **Algeheel Mond-dode Armlastige**
- 2 MKZ Mond- en KlauwZeer
 voorbeeld **Meer Koeien Ziek**
- 3 SER Sociaal-Economische Raad
- 4 LA Leidend Ambtenaar

- 5 UNIFIL United Nations Interim Force In Lebanon
- 6 KOMINTERN KOMMunistische INTERNationale
- 7 WMO Wet Maatschappelijke Ondersteuning
- 8 PGB Persoons Gebonden Budget
- 9 VAW Verbond tegen Ambtelijke Willekeur
- 10 BBB Beter Bestuurlijk Beleid
- 11 H.M. Hare Majesteit
- 12 SP Socialistische Partij
- 13 JAC Jongeren Advies Centrum
- 14 EG Europese Gemeenschap
- 15 TNO Toegepast Natuurwetenschappelijk Onderzoek
- 16 DNA Desoxyribo-Nucleic-Acid
- 17 PIP Primus Inter Pares
 voorbeeld **Primaat In Paartijd**

OPLOSSINGEN APRIL

CRYPTOGRAM

Horizontaal

5. Haast - 7. Wederom - 10. Bijscholing - 11. Medium - 12 Wegomlegging - 13. Gips - 16. Traanklier - 17. Koken - 18 Gevat - 19. Snelbuffet - 21. Pukkel - 24. Inboedel - 25. Schurkenstreken

Verticaal

1. Passagiersvlucht - 2. Bergrivieren - 3. Vermogen - 4. Hotdog - 6. Schim - 8. Uitgeblust - 9. Hulpzoekende - 14. Kastekort - 15. Loofbomen - 20. Binnen - 22. Leek - 23. Kist

HISTORISCH KRUISWOORDTEST

Horizontaal

2. Pamir - 5. Cyrus - 8. Inca - 10. Kroondomein - 12. Anna - 13 Aken - 16. Unie van Atrecht - 17. Rex - 18 Oder-Neisse - 21. Charlotte - 22. Lenin - 23. Getijdenboek

Verticaal

1. Unie van Utrecht - 2. Plakkaten - 3. Melos - 4. Reine - 6. Romein - 7. SS (Schutzstaffel) - 9. Mookerhei - 11. Neeltje Jans - 14. Landvoogd - 15. Maurits - 19. Sotnik - 20. Drost - 22. Leo

SP

www.sp.nl

“Straks alleen nog als bijbaantje”